

3 ESOTERIK

3.1 Förord

¹Under den allmänna rubriken esoterik ha sammanförts fakta och kommentarer, som icke funnit sin rätta plats under någon av de övriga.

²Ordet hylozoik har behållits för sådant, som ingår i pytagoreiska världsåskådningen. Hylozoiken är kunskapen om verkligheten utformad i ett mentalsystem. Tids nog blir även beteckningen hylozoik idiotiserad. Detta förefaller "hårt tal" och känsliga själar reagera. Det vore bättre, om de eftertryckligt reagerade mot idiotiseringen, mot fördumningen och avsiktliga förvrängningen i skön förening.

3.2 INLEDNING

¹Ännu härskar bland de s.k. bildade och även den akademiska opinionen en förbluffande okunnighet om esoteriska kunskapen om verkligheten. Ännu kan man i tidningarna träffa på sådana uttryck som "det övernaturliga". Är det omöjligt för folk att begripa, att det icke kan finnas något övernaturligt men att det finns en okänd, utforskad verklighet? Att teologer, filosofer och vetenskapsmän anse det "under sin värdighet" att undersöka verklighetshalten av esoteriken, bevisar att dogmtänkandet fortfarande behärskar det s.k. kritiska förnuft de skryta med. Särskilt är Skandinavien den "vetenskapens högborg", som förtjänar beteckningen "avkrok", "sista på skansen".

²Emellertid varsla tidens tecken om att dogmtänkandets tid är förbi. De nya generationerna bli alltmera skeptiskt inställda till nedärvda "trosarvet".

³När den esoteriska kunskapen om verkligheten, som under årtusenden meddelats i hemliga kunskapsordnar, år 1875 tilläts bli exoterisk, väckte redan de få fakta, som till en början publicerades, stort intresse hos de sökare, som insett orimligheten i de härskande ideologierna. En entusiast, engelske huvudredaktören A. P. Sinnett, utgav i rask följd två arbeten, *The Occult World* år 1881 och *Esoteric Buddhism* år 1883, vilka båda utgavos på svenska år 1887: *Den dolda världen* resp. *De invigdes lära*. Översättaren av *Den dolda världen*, Victor Pfeiff, inledde med ett förord, ur vilket följande må anföras. Det vittnar om att han ägde erforderliga förutsättningarna att förstå det allt vetenskapligt tänkande revolutionerande betraktelsesättet:

⁴"De till synes rent av omöjliga tilldragelser eller "fenomen", som här beskrivas, hava naturligtvis framkallat hån och begabberi från såväl vanliga tanklösa läsaressida som från de krassa fysikalisters, vilka icke erkänna någon annan verklighet än den fysiskt materiella, ej något annat liv än det vi leva här på jorden, och som av människans själsliv endast erkänna den yttre sidan, den mekaniskt molekylära rörelsen, seende i den andliga sidan av tingen (hos människorna framträdande i tanke och vilja) endast en egenskap hos materien. De vilja icke medgiva, att ande och materia äro lika berättigade verkligheter, inre och yttre sidan av ett evigt, personligt, självmedvetet liv, sådant det framträder under utvecklingens gång.

⁵"Men denna bok klargör för de verkliga vetenskapsmännen nödvändigheten utav ett djupare studium av det mänskliga själslivet och de krafter, som en gång väckta till aktualitet, kunna visa sig stå i samband med av vetenskapen ännu ej upptäckta naturkrafter. Den utgör en inledning till en senare bok av Sinnett, *De invigdes lära*, som framställer en översikt av den för allmänheten undandolda vishetslära, som ligger till grund för de olika religionerna. Den har fortplantats från de i forntida tempelmysterierna invigda genom hemliga ordenssamfund ända till våra dagar.

⁶"Man må om den framställda lärans detaljer hysa vilka åsikter som helst, ett är visst, att på botten av densamma ligga djupa andliga sanningar och att dess studium kommer att utöva en försonande verkan under den nu rådande brytningen mellan en ensidig materialism, som ej kan förklara de andliga fenomenen, och en lika ensidig idealism, som ej kan förklara de materiella."

⁷Sinnetts andra bok erhöill ett förord av A. F. Åkerberg, varur följande beaktansvärda kommentarer hämtats:

⁸“Detta arbete är en systematisk framställning av de i österlandets hemliga vishet invigdas lära. De frågor den behandlar äro de för mänskligheten allra viktigaste, själva livsfrågorna, vad människan är, varifrån hon kommer och vart hon går.

⁹“Att människan är en fri och självansvarig varelse har både varit känt och erkänt, betvivlats och förnekats. Erfarenheten vittnar ej blott om människans frihet och makt utan även om hennes ofrihet och vanmakt. Medan den vanliga uppfattningen antingen stannar vid denna motsägelse eller undanröjer den genom ett dogmatiskt maktspråk, klargör de invigdas lära, att den mänskliga friheten är en utvecklingsprodukt, ett resultat som ernås under utvecklingens gång. Ännu är det mänskliga jaget långt ifrån sin myndighetsålder. Mänsklighetens historia företer blott förberedande stadier därtill. Det första steget är utvecklandet av en fri vilja. Det nästa är denna viljas förening med naturens yttersta ändamål. Först när människan inser, att ingen yttre auktoritet är herre över hennes öde i andligt avseende utom hon själv allena, kan hon intaga den ställning i naturen, från vilken hon kan skönja de häpnadsväckande möjligheter, som äro förbundna med hennes egen framtida evolution. Jaget skall själv förvärva den höga ställning, i vilken det blir en skapande princip i naturen.

¹⁰“Den mänskliga individens utveckling till detta höga mål sammanfaller med mänsklighetens genom läran om reinkarnationen. Det mänskliga jag, som utvecklas till medvetenhet i och genom sinnesförmimmelser och till självverksamhet genom de fysiska behoven, är (trots sin skenbara självständighet) endast omhöljet för ett högre jag, vilket på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ännu blott sporadiskt skymtar fram i det dolda själslivets yttringar.

¹¹“Esoteriken låter oss varsna gryningen till en ny dag, förebudet till mänsklighetens myndighetsålder.”

¹²Vanligtvis får man höra av dem, som börja studera esoterik, att det verkar så konstigt. Vad vänta de sig? Att få läsa om vad de redan veta? De ha kunskap om fysiska verkligheten. Säger dem icke enklaste eftertanke, att kunskap om det överfysiska måste vara något helt annat, att de måste vara förberedda på att det nya okända är något verkligt nytt och att detta nya kan verka fantastiskt?

¹³Men huru kan man veta, att detta nya är riktigt? Det är en sak man måste förvissa sig om. Det finns bara ett sätt. Och det är att lära sig bemästra systemet, övertyga sig om att det är motsägelselöst och därefter använda det såsom förklaringsgrund. Stämmer det i alla detaljer? Är det sunt förnuft, logiskt, klart, fattbart, ovederläggligt? Beviset för riktigheten av en hypotes är att den förklarar på enklaste möjliga sätt det förut oförklarliga. Finner man en hypotes, som visar sig hållbar under alla förhållanden, så säger sunda förnuftet, att den måste vara riktig. Det finns ingen absurditet i hylozoiken, ingenting som man måste tro, ingenting som är obegripligt och den skänker ett perspektiv över tillvaron som ingenting annat. Finns det något bättre, så godtag då det.

¹⁴Endast de, som i tidigare liv förvärvat kunskap om esoteriken, finna den omedelbart självklar. I regel är det just dessa, som i sin nya inkarnation bli mest desorienterade, eftersom inga härskande ideologier motsvara deras latentas vetandes livsinstinkt. I skolan äro de ointresserade på grund av den släpande, diskursiva, långsamma takten, tragglandet med det som de snabbt förstå, frånvaron av perspektiv på materialet. De känna sig därför underlägsna alla, som tvärsäkert veta vad de tro vara vetande. I många fall anse de sig också vara misslyckade, emedan ingen äger möjlighet att förstå dem utan alla betrakta dem som “konstiga”. De förstå icke sig själva, eftersom de i sin nya hjärna icke fått tillfälle taga del av esoteriska faktasystemet. Allt vetande måste nämligen på nytt förvärvas i varje nytt liv, ehuru förståelsen är medfödd. Begripandet är nya hjärnans sak, förståelsen är återerineringen. Däremot är det misstag tro, att man genom “djupmeditation” kan återförvärva sitt gamla vetande. Sådana, som tycka att “det där var ju så självklart, att det icke en gång behövde sägas”, ha icke lärt sig den enorma skillnaden mellan efter

och före. Att agera vis efter man fått veta kunna alla. Det komiska är att många sedan anse sig överlägsna alla andra, känna sig såsom övermänniskor och i regel anse även läraren vara dem underlägsen, "alltför skolmästaraktig".

¹⁵Esoteriken är icke för dem, som söka kunskap för att enbart få klarhet, utan för dem, som vilja veta för att kunna bättre tjäna med insikt och förståelse. Rätt förstådd är esoteriken vetenskapen om krafter och energier och dessas rätta handhavande. Allt annat är endast propedeutik (förberedande kunskaper), alltid förenat med ansvar, en självklar sak, som förefaller ofattbar för de många.

¹⁶Esoteriken är endast för dem, som redan ha kunskapen latent, som insett härskande ideologiernas otillräcklighet, som förblivit sökare trots allt, drivna av en instinkt, som säger dem att "sanningen" (kunskapen om verkligheten) måste finnas någonstans. Den som söker finner, ty han drivs av undermedveten visshet om att det sökta måste finnas. Esoterikern drivs ej av fruktan för det okända livet, av fruktan för en gud, som icke motsvarar humanistens sunda förnuft och mänsklighet. Han godtar ingenting absurt.

¹⁷Den, som äger förutsättningar att jämföra de olika "esoteriska" sekternas förnuftsinnehåll och verklighetshalt, skall också inse vilken av de härskande arbetshypoteserna är den hållbaraste.

¹⁸Man frågade Buddha, om man vågade tvivla på härskande religionsuppfattningen och fick till svar, att om gud givit människan hennes förnuft som livets högsta gåva, så kunde han omöjligt vredgas över att man använde detta förnuft.

¹⁹Ingen blir esoteriker utan att vilja och våga, utan mod att stå ensam mot alla, äga både emotionalt och mentalt mod.

²⁰Människan måste utvecklas därefter, att hon blir absolut oberoende av andras uppfattningar i alla avseenden. Hon måste lära känna verkligheten, ty den kunskapen är enda fasta grunden för hennes obrutna framtida utveckling. Hon måste fatta livets mening och mål och söka i möjligaste mån inrätta sitt liv efter denna insikt. Uppstigandet sker från lägre nivå och det är denna lägre nivåns energier, som möjliggöra uppstigandet.

²¹Det finns en gräns för individens utvecklingsmöjlighet, bestämd av antingen kausalhöljets ålder eller tiden för jagets vistelse i människoriket på denna eller annan planet, i detta eller annat solsystem. Det finns en lag för normala utvecklingen, omformningen av individens höljen, atomutbytet i triaderna, nödvändiga livserfarenheten, erforderliga egenskaper och förmågor i de olika molekylärlagen och de tre aspekterna. Naturen gör inga språng och även om processerna kunna påskyndas, så finns det en gräns för hastigheten. De individer, som nalkas högstadierna: mystikerstadiet, helgonstadiet, humanitetsstadiet, kausalstadiet, äro alltså gamla "själar". Icke vilka som helst äro mogna för att ingå i essentialgrupp med gemensamhetsmedvetenhet.

²²Materiens sammansättning undergår också ständig förändring, man kan nästan säga förvandling, möjliggörande högre slag av medvetenhet och energi. Även denna process försiggår enligt kosmiska lagar. Den gör att även eftersläntrarna med relativt ringa ansträngning kunna nå högstadierna, innan tiden är ute för en planets eller ett solsystems totala omformning. Den verkar även på motsatt sätt, så att kraven städse höjas för dem, som vilja nå femte naturriket. Även detta rike utvecklas och därmed växa fordringarna för övergång.

²³Den i ett träd inneboende monaden i växtriket kan icke förändra trädets form eller egenskaper utan är hänvisad till att utnyttja de möjligheter givna formen erbjuder för dess erfarenheter. Detsamma gäller i alla riken.

²⁴Man får tydligen vara förberedd på överraskningar även i planethierarkiens utsagor, när det gäller tidsangivelser för evolutionsepoker. Nya kosmiska faktorer kunna i oanad grad påskynda materiella strukturförändringen och därmed utvecklingen. Såväl allmän fysisk-eterisk som emotional objektiv medvetenhet för mänskliga organismen förefaller sannolik inom den nya zodiakepoken och allt större procent av mänskligheten uppnår kausalstadiet i innevarande eon.

3.3 ESOTERISK HISTORIA

¹Staten var på såväl Lemurien som Atlantis ett verk av planethierarkien.

²På Lemurien och Atlantis ägde det högre prästerskapet kunskap om verkligheten. Den kunskapen var aldrig massans egendom, endast prästämbetets. Men redan det var för mycket. Lägre prästerskapet gjorde revolution och lyckades komma därhän, att kontinenterna måste sänkas. Det är lätt gjort. En liten vickning på jordaxeln och jordens äppelskalstunna skorpa brister.

³Raser och nationer ha liksom individen sina levnadsåldrar. En nations totala ålder beräknas till 30 000 år.

⁴Liksom vår tidräkning borde vara grundad på astronomiska zodiakepoker (om c:a 2500 år) i en fortlöpande serie, borde de historiska epokerna vara indelade efter samma grunder. Dessa äro de enda riktiga, även om historikerna icke lyckats upptäcka dessas existens, ifall de ens äga förutsättningarna därtill. De kunna få hjälp därmed av esoteriska historikern, som utgår just från zodiakepokerna.

⁵För den esoteriker, som har tillgång till planetens kausalminne, är den s.k. världshistorien i stora drag en okunnighetens fantasikonstruktion, där den icke är en avsiktlig förfalskning och förvrängning. Den av Stalin i Ryssland anbefallda omdiktningen av historien förefaller nutidsmänniskan grotesk men är i själva verket endast en upprepning av vad som alltid skett. Hade han lyckats i sitt företag, skulle om något tusental år hans historieuppfattning gått till eftervärlden som den sanna historien.

⁶Man har klandrat Platon och Aristoteles för att de icke opponerade sig mot slaveriet och menat att dess avskaffande är kristendomens förtjänst. Det är humanismens.

⁷“De första kristna bedömde slaveriet varken bättre eller sämre än staten och rättsförhållandena i allmänhet och det föll dem icke in att av humana eller befryndade skäl upphäva slaveriet – icke ens i sin egen krets; men på det religiösa planet gällde jämlikheten, här voro slaverna sina herrars bröder i Kristo” (Harnack).

⁸En rättrogen socialistisk idealist, som återger detta citat, tillägger: “Nutidens sociala uppfattning är som bekant den rakt motsatta: på det världsliga planet fordrar socialdemokratien likställighet för alla medborgare, däremot är den fullt medveten om (sic), att på det andliga planet talet om allmän jämlikhet innebär en djup osanning”. Det torde dröja, innan den insikten förvärvats allmänt. Men som alltid tror geniet i sin dårblå idealism, att alla se lika klart.

ESOTERISK PEDAGOGIK

3.4 *Misstag vid esoterikens offentliggörande*

¹Efter 1875 ha esoteriska fakta publicerats. Men endast mycket få av dessa fakta ha ännu insatts i sina rätta sammanhang. Lösryckta fakta äro värdelösa och för få fakta bli lätt missvisande.

²Det var i högsta grad beklagligt, att denna "hemliga kunskap" vid sitt första framträdande fick en så misslyckad framställning. Det hela förfuskades från början. Meningen var att få till stånd ett samfund, som förkunnade och förverkligade lagen för allt livs gudomlighet och samhörighet, och att "läran" skulle meddelats i olika grader alltefter folks uppfattningsförmåga. Och resultatet blev ett fiasko.

³De olika teosofiska försöken till esoterisk världsåskådning äro, dels ofullständiga intill missvisning (Sinnott och Judge), dels alltför ensidiga (Leadbeater) för att motsvara intelligentians krav på allsidigt mentalt system. Blavatsky publicerade visserligen ett otal esoteriska fakta men utan att bekymra sig om att insätta dem i begripliga sammanhang. Hennes skrifter (Isis och Secret Doctrine) äro visserligen guldgruvor av fakta, närmast att förlikna vid omfattande uppslagslexika, men i stort sett otillgängliga för dem, som icke redan förvärvat ett system. Därtill kommer, att hon saknade förutsättning finna en för västerländskt språkbruk användbar terminologi, vilket ytterligare bidrar till att försvåra tillägnandet.

⁴Kommer därtill, att denna kunskap naturligtvis stod i motsättning till alla härskande ideologier inom filosofi, vetenskap och teologi och följaktligen frenetiskt bekämpats av alla dessa fikcionalister, så inser man de nästan oöverkomliga svårigheter den sanna kunskapen fortfarande har att övervinna.

⁵Sinnott, Judge och Hartmann blevo undervisade av H.P.B. Men hon lärde dem aldrig att skilja på esoterik och yogafilosofi. Följden blev en ohjälplig begreppsförvirring, som tydligt visar sig i deras skrifter. Det var först Leadbeater, som kunde utforma ett verkligt förnuftigt system på grundval av egna forskningar. Tyvärr tilltrorde han sig att kunna avgöra saker, som endast 45-jag kunna bedöma. Därav de många misstag han begick ifråga om energiernas ursprung etc. Hans system är emellertid det förnämsta i teosofien.

⁶Man får onekligen intrycket, att de, som genom Blavatsky lämnade de första esoteriska fakta och ideerna, totalt överskattade dåvarande intelligentians uppfattningsförmåga och icke hade klart för sig, att ny kunskap måste lämnas i ett (om aldrig så enkelt) mentalt system och icke som lösryckta ideer. Ännu är intelligentian för primitiv för att kunna insätta fakta och ideer i dessas riktiga sammanhang (system).

⁷Man måste medgiva, att det var teosofiens eget fel att den råkade i 5vanrykte. Den kunskap, som tillhandahölls sökarna, gavs en sådan form, att det hela verkade avskräckande. Skriver författaren så, att icke ens de lärde förstå vad som avses, avfärdas det hela summariskt. De begrepp som användas måste vara klart definierade. De måste ansluta sig till västerländskt språk och vetenskapligt uttryckssätt. Vill man ge människorna kunskap, måste det ske så, att de kunna begripa. Istället blev det en vidunderlig blandning av symboliska talesätt och obegriplig terminologi med redan misstolkade sanskritord. När därtill de som skrevo icke själva visste vad de talade om, så må man med skäl förundras över att det i alla fall gav något resultat.

⁸Det är tämligen meningslöst att redogöra för planetkedjorna (sjuklotsystemen), eftersom förståelsen ej är möjlig, förrän individen förvärvat medvetenhet i högre världar med dessas ökade antal dimensioner. Det är ett vetande, som hör hemma i femte naturriket. I det fjärde ger det endast fantasifulla naturer stoff till missvisande spekulationer. De första framställningarna av esoteriken ge ett intryck av hjälplöshet och planlöshet. Mycket kunde lämnats osagt och mycket borde kommit med som förblev osagt. Man undrar knappast över att intelligentian vägrade befatta

sig med något så oklart. Icke en gång Winston Churchill, som dock i det förflutna varit invigd, visste hur han skulle uppfatta Sinnetts *Esoteric Buddhism*.

⁹Måtte framtida författare ha lärt sig av dessa misstag. Kunskapen om verkligheten kan erhålla en matematiskt exakt utformning och bör då också få en sådan. Principen måste vara den, att endast det säges, som får sägas och därför kan uttryckas exakt. Metoden med obegripligheter hör icke hemma i vetenskaplig esoterik. S.k. "blinds", som H.P.B. med förkärlek använde, äro otillåtna, emedan de vilseleda.

¹⁰Man måste reagera mot Alice A. Baileys föraktfulla omdömen om teosofi etc. Det må vara, att den esoteriska kunskapen blivit högst ofullständigt och otillfredsställande framställd. Men det kunde ej bli bättre med de få fakta, som stodo de första författarna till buds. Hierarkien uppmuntrade själv dessa olärda att göra sitt bästa, vilket de gjort. Att sedan klandra dem därför att de icke kunde göra det bättre är orättvist, för att icke säga upprörande.

¹¹När esoteriska kunskapen fick bli exoterisk (1875), fick H.P.B. order att endast undan för undan lämna ut esoteriska fakta.

¹²Såsom följd av denna metod ha vi fått en serie olika förkunnelser, som delvis motsäga varandra.

¹³Följande tablå avser att giva en översikt av hithörande historiska utveckling.

¹⁴Hinduiska brahminkastens lära, populariserad av Ramakrishna, räknar med tre världar: fysiska världen mellanliggande världen, varifrån själen återfödes till fysiska världen ("själavandring") nirvana, i vilken själen sammansmälter med världssjälen.

¹⁵Enligt teosofien à la H.P.B., Sinnett, Judge, Hartmann voro atomvärldarna 45–49 indelade i sju världar.

¹⁶Enligt teosofien à la Annie Besant, Leadbeater, Steiner funnos världarna 43–49.

¹⁷Enligt esoteriken (D.K.) existera världarna 1–49. (Den idén fingo även teosoferna efter 1919, då D.K. börjat diktera artiklar för Alice A. Bailey.)

¹⁸Planethierarkien har genom sin sekreterare D.K. under åren 1920–1950 lämnat ut vissa fakta för att om möjligt göra slut på ockultisternas oerhörda ofog med spekulationer, vilka äro fantasier från emotionalvärlden. Planethierarkien har kategoriskt förklarat, att den icke befattar sig med något i emotionalvärlden. D.K. är enda möjligheten till förbindelse med planethierarkien (KOV 3.9) efter 1920 och han har sagt allt han ämnar säga före år 2000.

¹⁹Levande "kopior" i emotionalmateria finnas av några planethierarkiens medlemmar, vilka lika kategoriskt förklarat, att dessa levande gestalter äro rena förfalskningar icke överensstämmande med "originalen".

²⁰Man har utgivit brev, som "mästare" skulle ha skrivit. Även dessa "ockulta meddelanden" äro förfalskningar.

²¹Planethierarkien gör vad den kan för att utveckla förnuftet och energiskt motarbeta allt som befordrar den ockulta lättrogenhet, som ockultisterna befrämja, offer som dessa äro för illusiviteten i emotionalvärlden. Och detta gäller klärvoajanter av alla slag, även rajayogier. De ha helt enkelt ingen chans att "gissa rätt", offer för ingivelser, vilkas ursprung de icke kunna avgöra eller för företeelser i emotionalvärlden, vilka de sakna möjlighet att rätt bedöma. D.K. varnar energiskt för allt experimenterande med och mediterande på chakras i höljena, som ockultisterna bedriva. Det kan endast bli beklagliga följder. (Se för övrigt KOV 3.8, 6.4, 7.14, 7.15)

²²Alla uppmanas att använda sitt sunda förnuft, högsta förnuft och den kritiska omdömesförmåga de själva förvärvat genom egen erfarenhet på sin nivå.

3.5 Det esoteriska och exoteriska måste hållas isär

¹Det stora fel de begå, som börja studera esoterik är, att de icke skilja på vad de exoteriskt fått lära sig och det esoteriska. De föra in esoteriska fakta och ideer i sitt förutvarande förråd av ideer.

Detta ha de ständigt glömt, rört samman esoteriska och exoteriska begrepp, varför allt de sedan tro vara esoteriskt är rena abrakadabran. Det kan icke nog eftertryckligen hävdas, att den, som börjar studera esoterik, definitivt måste avstå från varje sammanblandning med exoteriska föreställningar och begrepp. Det esoteriska har ingenting gemensamt med det exoteriska. Det gäller två totalt olika tankevärldar, som icke i någon punkt få tangera varandra. Neofyten måste utträda ur sin gamla tankevärld och lämna allt han dittills lärt utanför. Han inträder i en helt ny värld med totalt nya begrepp och måste noggrant hålla båda världarna isär. Minsta fel i detta avseende resulterar i vidskepelse.

²Därav följer också, att det tar rundlig tid, innan neofyten samlat så många esoteriska fakta och ideer, att han kan börja "tänka rätt". Det var en pedagogiskt riktig princip, att Pytagoras icke tillät nybörjarna ens ställa frågor under de två första årens förberedande undervisning. Ty för att kunna fråga förnuftigt måste man veta, vad man frågar om, veta vad saken gäller. Och det tar minst två år av studier, innan den oinvigde har utsikt att fråga rätt.

³Det är därför resultatet blir groteskt, när en exoterist försöker sig på att bedöma esoteriska vetandet. Folk äro genast färdiga med omdömen, innan de veta vad saken gäller. Nuvarande tilltagsenheten börjar rätta läraren, innan man läst mera än en enda bok. Vilket vittnar om att den moderna "bildning" de unga förvärva i skolan gör dem till inbilska idioter, som kunna bedöma allt utan vidare.

⁴Det är mycket få, som av sig själva inse, att de icke kunna begripa utan vetskap om fakta och att ifråga om esoteriken det gäller tusentals förut okända fakta. Esoteriska vetandet förvärvas icke omedelbart. Nya fakta kombineras med redan tillägnat fiktionssystem, och nödvändiga följderna blir, att studiet innebär ett ständigt omtänkande, tills undan för undan alla fiktioner utrensats och tänkandet rör sig med enbart esoteriska fakta.

⁵Betecknande för förmättna inbilskheten hos även födda esoteriker, som ha kunskapen latent är, att de ofta inbilla sig genast kunna bedöma alla "esoteriska problem", därför att de omedelbart tro sig förstå. Det återstår för dem att lära sig inse, att nya hjärnan måste tillföras alla de mentalmolekyler, som funnos i gamla hjärnan, innan de återförvärvat den omdömesförmåga de en gång haft. Esoterisk lärare gör ständigt samma erfarenhet, att eleven mycket snart tror sig kunna bedöma saken bättre än läraren. Eleven utgår ifrån vad han redan lärt och uppfattat på sitt vis. Och eftersom hans uppfattning måste vara riktig, så har läraren icke fullt förstått saken. Det är samma företeelse på alla stadier. Man tror sig begripa vad man fått veta och inser icke, att det vetandet i regel hamnat i äldre föreställningar och blivit nya fiktioner. Ibland kan det hända, att eleven årtal efteråt inser att läraren haft rätt. Men oftast glömmer han att han någonsin misstagit sig. Förvärvandet av nya kunskapen skulle ofantligt underlättas, om eleven kunde fås att inse, att han måste vänta med egentliga reflexionsarbetet, tills det nya systemet mekaniskt inlärts alldeles vid sidan av det gamla och utan sammanblandning av gammalt med nytt.

3.6 D.K.

¹Planethierarkiens nuvarande sekreterare, 45-jaget D.K., dikterade under åren 1919–1949 för den klårådienta Alice A. Bailey 18 esoteriska arbeten. Kännaren inser mycket snart, att intet mänskligt intellekt kunnat författa detta.

²D.K. är den förnämste kännaren av atlantiska "rishiernas" litteratur, vars arkaiska vändningar han med förkärlek citerar. Det mesta är symboliskt även när det förefaller vara begripligt. Det finns stor risk för att mycket kommer att bli felaktigt uppfattat, trots att D.K. ständigt varnar för missuppfattningar och på flera ställen säger, att han skriver endast för "invigda". Endast kausaljag torde kunna rätt förstå hans verk. Visst kan det tjäna till att uppöva intuitionen hos 47:5-jag, såvida de avstå från att tro sig begripa meningen.

³D.K. är såsom exoterisk filosof en utpräglad oriental, som överallt där det låter sig göra bortser från verklighetens materiaspekt. Många av hans satser äro ohöljt subjektivistiska. Han

beaktade tydligen icke logiska axiomet, att man icke får sammanblanda de olika verklighetsuppfattningarna i de olika atomvärldarna, icke får, när det gäller att filosofiskt klargöra fysiska, emotionala och mentala verklighetsuppfattningarna, utgå ifrån essentialvärldens verklighetsuppfattning. Det hela blir en ohjälplig begreppsförvirring. Västerländska både exoterister och esoteriker nedlägga all möda för att en gång för alla fixera verklighetsbegreppen. Det mödosamt förvärvade resultatet får icke spolieras med nya illusionsbegrepp.

⁴Minst sagt förvillande måste det vara med dessa absoluta talesätt, som ständigt förekomma, sådana som: Allting är illusion. Allting är medvetenhet. Allting är energi. Det finns ingen tid. Det finns ingen astralvärld.

⁵Ifall dessa uttryck vore sporadiska, kunde man bortse från absolutifieringen. Men när de ständigt återkomma, ständigt återupprepas, tycker man nog att formuleringen är förvillande.

⁶En av de mest kuriösa är följande, som återkommer: "There is naught but energy for God is life". Logiskt sett skulle det betyda att därför att gud är liv, så finns endast energi och varken materia eller medvetenhet. Förmodligen menas, att hela kosmos är ett dynamiskt helt.

3.7 Vanskligheter med esoteriskt författarskap

¹Esoteriska litteraturen är ingen lättillgänglig litteratur. Den som det tror begår misstag. Esoteriskt författarskap – att göra esoteriken fattbar för exoterister – är alltid en svår uppgift.

²Vem skall författa böcker i esoterik? Mästare i symbolik kunna ha särskilda svårigheter att skriva fattbart för diskursiva intellekt. Högre jag med vetskap om alla fakta kanske icke veta hur dessa ska lämpligast sammanställas och framställas. "Lägre" jag sakna vetskap om fakta och kunna därför icke redogöra på bästa sätt, hur skickliga författare de än äro.

³Man frapperas av även de mest framstående esoterikernas oförmåga att finna exakta beteckningar och uttrycka sig exakt. De använda kausalspråket när de skriva för mentalister, orientalismen när de skriva för västerlänningar, subjektivismen när de skriva för objektivisterna. Hur skulle det vara om de lärde sig skriva begripligt? Den ende som kunnat göra det är C. W. Leadbeater. A. P. Sinnett skulle också kunnat göra det, om han fått fler fakta.

⁴Varken H. P. Blavatsky eller A. A. Bailey ägde förutsättningarna för att ge en vetenskaplig (metodisk och systematisk) framställning av esoteriken. Man frågar sig, om det var en förutsättning för att de skulle duga till amanuenser åt planethierarkien.

⁵Man tycker kanske, att de, som nått högre riken och därmed ojämförligt större kunskap och insikt, skulle vara de lämpligaste lärarna för mänskligheten. Men det är icke utan vidare givet, att individer i femte eller sjätte naturriket äga de bästa förutsättningarna för författarskap.

⁶Det har tvärtom visat sig, att "distansen" är för stor, att de ha det särskilt besvärligt att leva sig in i allmänna och individuella illusiviteten och fiktiviteten och anpassa sin framställning därefter. Redan essentialjag (46) äro för långt avlägsna från mentaljags möjlighet till förståelse. Vad som för dem är alltför självklara sanningar, löjligt primitiva trivialiteter och truismer, är för den stora massan (som tror sig tillhöra intelligentian) idel nya ideer och mentala uppenbarelser. Vad som för dem är självklara verkligheter, kunna humanister först tusentals år fram i tiden fatta rätt, såvida de icke en gång varit invigda i esoterisk kunskapsorden och ha insikten latent.

⁷Påståendet, som man kan få höra från teosoferna (var de nu ha fått det ifrån), att endast kausaljag kunna begripligt behandla de esoteriska problemen, är felaktigt. Det är tvärtom mentaljag (47:4,5), som ska skriva för mentalister.

⁸Visserligen kunna kausaljag själva konstatera fakta i människans världar och ifråga om övermänskliga anlitade medlemmar av planet8hierarkien. Men det är ingalunda givet, att kausaljag äga förståelse för de särskilda svårigheter, som oinvigda (med i övrigt högst olika förutsättningar) få kämpa med, avgöra vilka fakta, som böra medtagas eller utelämnas. Kausaljaget vet men kan icke meddela sitt vetande på begripligt sätt, såvida det icke fått utbildning i konkret tänkande.

⁹Kausaljag lämpa sig alltså icke utan vidare såsom författare. De ha avlägsnat sig för långt från

mänskligt föreställningssätt. De ha saknat utförsågor eller sinne för systematik. Såväl Paracelsus som Blavatsky visade sin olämplighet även såsom pedagoger.

¹⁰Endast mentaljag, som förvärvat kunskap om mänsklighetens samlade ideer och fått den logiska skolning, som erfordras för metodiskt och systematiskt tänkande, äro lämpliga såsom lärare i esoterik. Och det kunna de bli, om de få erforderliga fakta och ideer. Professorer ska icke skriva läroböcker för barnen i första skolklassen. Det ska pedagoger göra, som ha erfarenhet av hur man lär barnen läsa. Analogt gäller hela vägen igenom ända upp i högsta medvetenhetssfären.

¹¹Problemet med mentaljagen är att de ofta sakna erforderliga fakta. Förmodligen vore lyckligaste lösningen ett samarbete mellan pedagog och idégivare. Därvid får mentaljaget i obegränsad utsträckning anlita kausaljaget, som tillhandahåller fakta, medan mentaljaget självt utformar systemet. Dessutom bör mentaljaget ha både andra och femte departementen i sina höljen. Och slutligen bör det vara västerlänningar att skriva för västerns folk.

¹²Sinnett, Leadbeater och Laurency ha visat hur man behandlar esoteriska problem: enkelt sunt förnuft med fakta sakligt framställda, utan symboler och allsköns utsmyckningar. Att Leadbeater även såsom kausaljag kunde skriva lättförståeligt berodde på att han lärt sig den konsten, innan han blev kausaljag.

3.8 Kausaljag såsom lärare

¹Kausaljagen inta en mellanställning mellan planethierarkien och mänskligheten. De äro praktiskt taget de fulländade människorna såtillvida, som de kunna själva utforska de mänskliga världarna. De förstå människornas språk och människorna på de olika utvecklingsnivåerna. De kunna förmedla ideerna till människorna. Och allt detta därför att medvetenheten i kausalhöljet innehåller, dels vetenskapen om det verkliga historiska skeendet, dels de ideer som under olika epokerna behärskat mänskligheten, dels de ideer som återstå för mänskligheten att förvärva, innan den äger kunskap om verkligheten och livet. Samtidigt äro de i kontakt med planethierarkiens medlemmar och taga del av hierarkiens planer för närmaste utvecklingsfasen.

²Essentialjaget däremot har fått sitt gamla kausalhölje upplöst med allt dess innehåll av vetande. Visserligen kan essentialjaget återerinra sig vad det en gång vetat såsom kausaljag. Men det innebär ett extra arbete och icke ett omedelbart vetande, som det är för kausaljaget. Det har inträtt i femte naturrikets världar med dess verklighetssyn och därmed i viss mån blivit främmande för mänsklighetens.

³Därav följer, att kausaljagen ha lättare att på direkt sätt hjälpa människorna med deras problem, särskilt de mentala problemen, lättare att på pedagogiskt lämpligt sätt förmedla kunskapen. Det är detta som gör, att många kausaljag frivilligt för flera inkarnationer avstå från att söka bli essentialjag. Det är sådant man med rätta kan kalla "offer". Något nöje kan det ej vara att inkarnera bland en livsokunnig mänsklighet och finna denna mestadels oemottaglig för sunt förnuft.

⁴Av det sagda följer, att ju högre riken individen uppnår, desto svårare blir det för honom att vara lämplig lärare för människorna, innan de åtminstone förvärvat objektiv medvetenhet om de lägsta materievärldarna och lärt sig tänka i överensstämmelse med den verkligheten, befriat sig från sina emotionala illusioner och mentala fiktioner, som omöjliggöra rätt tänkande eller det esoterikerna mena med sunt förnuft.

⁵Visserligen är verklighetsuppfattningen olika i de olika världarna, men den genomgående analogien mellan världarna gör det ojämförligt lättare att förstå de olika uppfattningarna och framför allt lättare för dem i högre världar att meddela sig med dem i lägre, när dessa förvärvat kunskap om sina egna världar och icke leva i sina egna fantasier om dessa.

⁶Det gäller alltså för människorna att bli förstajag och förstå sina egna världar, nå fram till verklighetskunskap om dessa. Detta är förutsättningen för fortsatt medvetenhetsutveckling. Fantasterna i de ockulta sekterna, som börja fantisera om andrajagens verklighetssyn och inbilla

sig snart vara andrajag, leva även de i en skenvärld av självgjorda fiktioner. Människorna måste bli färdiga förstajag, innan de kunna gå vidare. Det är ännu mycket långt dit.

3.9 Auktoritet

¹Auktoritet måste finnas, ty den som ingenting vet måste lära av någon som någonting vet. Däremot är all dyrkan av auktoriteter förkastlig. Att okritiskt och i blindo förlita sig på auktoriteter är alltid fel. De okunniga racka ner på auktoriteter. De visa därmed att de icke förstått och icke veta vad de tala om. Auktoritetsdyrkan och auktoritetsförakt är lika primitivt.

²Den som har insikt och förståelse frågar aldrig efter auktoriteter. Det gäller icke "vem som sagt det" utan om det är sakligt riktigt.

³På esoteriker verka alltid de stora auktoriteternas (för att icke tala om de många smås) uppfattningar (t.ex. religionshistoriska) om sådant, som ingen av dem kan veta något om, nästan komiska. Tragikomiskt blir det, när allmänheten godtar deras gissningar. Vad beträffar sådana historiska företeelser som Buddha och Christos, hävdar planethierarkien med eftertryck, att allt som sagts om dem tillhör legenden. Sen må religionshistoriker och alla andra s.k. auktoriteter säga vad de behaga. Sanningen är en och en enda. Och så snart det råder olika meningar, ha alla fel.

⁴Det finns tre olika slag av auktoritetsförakt. Det första slaget är narrens, som själv vet allting bäst. Det andra är insikten i illusiviteten och fiktiviteten i teologi, filosofi och vetenskap, förakt för alla auktoritetsfasoner och auktoritetskrav. Det tredje är skeptikerns dogmatiska förakt för allt som icke passar honom i hans nietzscheanska självförgudning.

⁵Esoterikern skaffar sig kunskap om, var gränserna gå för mänsklighetens möjlighet till förståelse av verkligheten, och hur långt de olika idiologierna kommit på vägen till denna gräns. Förakt är ett ord som saknas i hans ordbok. Den egenskapen har definitivt utmönstrats ur hans undermedvetna egenskapsförvärv.

⁶Esoterikern vet också, att okunnighet beror på felande auktoritetskunskap. Vi få allt vårt verkliga vetande från individer i högre riken. Och det gäller för alla i solsystemets sex naturriken och i de fem lägsta kosmiska gudomsrikerna. Alla äro lärjungar hela vägen upp. Den, som upphört att vara lärjunge, har upphört att lära och har avslutat sin medvetenhetsutveckling för den inkarnationen.

⁷Esoterikern får också veta, att kunskap utan tillämpning i levande livet är död kunskap och endast medför ökat livsansvar. Han får de fundamentala fakta för att förstå tillvaron och dess lagar. Men de problem, som han tack vare denna kunskap kan lösa, måste han lösa själv. Ty det är enda sättet att utvecklas. De lösningar, vi snåla oss till av andra, försvåra våra möjligheter att lösa kommande problem. Även de i femte och sjätte naturrikerna ha sina problem att lösa, för dem lika svåra som våra egna. Endast de problem vi själva löst kunna vi omedelbart lösa i nästa liv.

⁸Teoretiskt vetande (fakta) kan man meddela andra. Men den erfarenhet vi ha att ge är den som vi själva förverkligat. Den, som söker att giva vad den är, skall finna att den börjar att förstå, att den börjar att ingå i den verklighet, som vetandet avser att införa oss i.

⁹Ledarna i de esoteriska grupperna äro automatiskt de, som äro esoteriskt mest orienterade. Men de ge inga order, icke en gång råd till övriga i gruppen och hävda icke sin egen uppfattning. Deras uppgift är att tillhandahålla fakta och hjälpa dem, som önska upplysning för att bättre kunna orientera sig och bilda egen uppfattning. Det finns inga diktatorer i högre riken. Det finns alltid de, som veta mera och kunna mera, men de ge inga anvisningar, endast hjälpa dem, som önska klarhet, hur det förhåller sig. Självaste planethärskaren styr genom sin överlägsna insikt och förmåga att klargöra sin större kännedom om Lagen, icke genom maktspråk.

3.10 System

¹Det är systemet, som sätter fakta på rätt plats, som infogar fakta i deras riktiga sammanhang och utvisar att de också hamnat där. Det är systemet, som ger klarhet och möjliggör begripande. Utan system hamna fakta i felaktiga sammanhang. Störste läraren är den, som utarbetar bästa, det vill säga enklaste systemet.

²Fakta äro byggnadsstenarna i byggnaden och systemet är huset man bor i.

³Vad som mer än något annat hindrat folk från att undersöka esoterikens hållbarhet har varit bristen på system, verkliga system. Tänka esoteriskt kan man först, när man kan gå deduktiva vägen från det allmänna till det enskilda. Och det kan man först, när man utformat det riktiga systemet.

⁴Varken teosofier eller Rudolf Steiner eller de s.k. rosenkruzarna ha kunnat utforma det systemet.

⁵Förutsättning för ett riktigt system är också, att begreppen utformas i nära överensstämmelse med människans möjlighet till verklighetsuppfattning, så att den filosofiskt och vetenskapligt skolade läsaren får största möjliga klarhet. Det är därför systemen måste omformas i den mån forskningen skrider framåt och nya verklighetsbegrepp underlätta uppfattningen. Mänskligt att döma torde emellertid de verklighetsbegrepp, som Pytagoras utformade, vara i sådan överensstämmelse med verkligheten, att de icke kunna ersättas med bättre. De torde motsvara alla fordringar, tills mänskligheten förvärvat kausalmedvetenhet och kan leva i ideernas värld.

3.11 Esoterisk undervisning måste utgå från system

¹Grundfelet med alla dessa alltför tidiga lärare, som på kulturstadiet anse sig kompetenta undervisa i esoterik, är, att de sakna väsentliga förutsättningen: insikten om att det är först, när man bemästrat det hela, som man kan rätt förstå och bedöma delen, att meningen i vad som sägs går förlorad, om man ej kan insätta det i riktiga totalsammanhanget, att för att uttrycka sig filosofiskt: det relativa framgår först, när det funnit sin rätta plats i det "absoluta".

²Boström definierade filosofien såsom "läran om det absoluta och det relativas förklaring därur". Ifråga om filosofien med dess mänskliga begränsning verkar definitionen löjeväckande men såsom kausalidé är den riktig. Först ur det hela får delen sin riktiga betydelse. Kunskapen är verklig kunskap, först när den är resultat av deduktion. Lösryckta satser förlora sin mening. Boström hade flera kausalideer, som blevo av honom själv feltolkade, emedan de insattes i felaktiga sammanhang, beroende på att det absoluta tanke-systemet saknades.

³Man kan alltså icke vara lärare, förrän man bemästrat det system man skall bibringa lärjungarna. Det är nog en synpunkt, som alltför litet beaktats i teosofiska undervisningssättet. Visst lär läraren själv genom att undervisa andra, men har han icke ett klart system, så blir resultatet, att icke heller lärjungen kan få klarhet. Det är därför teosofiska litteraturen alltid varit otillfredsställande och snabbt föråldrats. Dessutom: har läraren systemet, så har han en fast grund att stå på, vilket ger hans undervisning en exakthet, som annars saknas. Det är klarhet och exakthet mentalisten måste ha. Vad emotionalisten däremot behöver är material för fantasien. Därmed hjälper man icke filosofer och vetenskapsmän, hela världens intelligentia. Den "teosofiska metoden" må vara riktig för esoteriska forskare, som samtidigt ska undervisa. Därmed konstaterar man fakta. Om dessa hamna i rätta sammanhang, beror på om man redan har system.

⁴Avsikten med teosofien var icke att ge mänskligheten ett färdigt system. Det var mänskligheten dels icke mogen för, dels icke berättigad till. Teosofien var avsedd för de sedan gammalt invigda, som hade kunskapen latent. De hade i äldre tider fått kunskapen i hemliga ordnar, dels därför att de genom sin inställning till planethierarkien icke svikit denna på Atlantis, dels därför att de icke förtjänat att bli idiotiserade av härskande ideologier. Nu hade emellertid mänskligheten utvecklats så, att intelligentian kunde börja tänka på egen hand i allt större utsträckning. Och de gamla invigda ("eliten") skulle ställas inför svårare uppgifter: att med

ledning av spridda fakta och vinkar själva tvingas återerindra sig den kunskap de dittills fått och som de visserligen en gång själva förvärvat. Hädanefter blir det allt svårare, eftersom den ytterligare kunskap de måste förvärva blir resultatet av egen forskning och meditation. Det blir icke längre fråga om korvstoppling eller inmatning, icke slött tillägnande, icke papegojaktigt eftersägande. Det gäller att tänka själv, förvärva perspektivmedvetenhet, systemtänkande och slutligen intuition. Det får man icke gratis. Aspiranterna skola icke längre leva i känsla eller fantasi utan enbart mentalt. Det emotionala får sjunka ner i det undermedvetna. "Viljan" skall icke längre vara emotionalvilja utan mentalvilja, energien dirigeras av mentala motiv. Människorna skola inriktas på medvetenhetsutveckling och därmed få helt andra intressen. En skön sak, att därmed blir slut på tidningars och individers hyeneintresse för personligheter och allsköns skvaller.

3.12 De mänskliga begreppens otillräcklighet

¹Alla esoteriska verk äro i viss mån bristfälliga. Detta beror på, dels frånvaron av många esoteriska fakta, dels oförmågan hos författare och läsare att rätt uppfatta.

²För att kunna begripa måste man ha begrepp. Det är svårigheten ifråga om framställning av esoteriska kunskapen, som i huvudsak rör sig med verkligheter, för vilka begrepp ännu saknas i tänkandet och ord i språket. Framställningen är i sina huvuddrag bestämd av möjligheten att åtminstone analogivis ansluta till härskande betraktelsesätt, som så gott som alltigenom bestå av fiktioner, och efterhand införa några få nya begrepp och utmönstra några gamla, tills i en lång process allt gammalt utrensats. Annars vore det som att tala med den blinde om färgen.

³Sådana begrepp som "orsak och verkan, sådd och skörd", äro egentligen endast symboler och icke särskilt lyckade. Orsaken är aldrig en och sådden slår ofta fel. Med utgångspunkt från dylik föreställning kan idén så småningom renodlas till ett begrepp, som bättre överensstämmer med verkligheten.

⁴Högre världar skildras med begrepp hämtade från människans världar. Vad som i dessa högre världar är absolut nytt och okänt måste förbli obegripligt, tills fakta föreligga så beskaffade, att liksom en visionär skiss blir möjlig. Även i nuvarande utformning torde framställningen vara ofattbar för dem, som icke genom studier tillägnat sig fakta i en sådan utsträckning, att visionär fantasi kan åskådliggöra beskrivningen. Motsvarande fås i astronomien, ifall förutsättningen för t.ex. beräkning av planetbanor etc. saknas. Liksom man kan tala om matematisk fantasi, astronomisk fantasi, kan man också tala om esoterisk fantasi.

⁵Mänskligheten har fysisk erfarenhet och begreppen (knutna till ord) äro fysiska begrepp. "Begrepp" utanför mänsklig objektiv erfarenhet, baserade på subjektiva upplevelser (känslor och tankar), äro i hög grad konventionella begrepp och förbli detta, tills hithörande företeelser kunna objektivt iakttagas, alla tre verklighetsaspekter kunna vetenskapligt studeras och bli föremål för vetenskapliga experiment. Detta kunna endast kausaljag med kausalt förstånd (objektiv medvetenhet i kausalmaterien). Har man insett detta, förstår man, att alla företeelser i emotionala och mentala världarna i stort sett för fysiska människan förbli emotionala illusioner och mentala fiktioner. Företeelserna i ännu högre världar, som ligga utanför även subjektiva medvetenhetens upplevelser, måste vara obegripliga.

⁶Livsokunniga, som börja studera esoteriken och tro sig om att kunna begripa "allt", fordra att detta totalt okända skall göras uppfattbart, vilket är omöjligt. För nya företeelser måste man konstruera ny terminologi. Beklagligtvis ha de, som försökt göra begripliga system av de esoteriska fakta, som undan för undan lämnats av planethierarkien, använt gamla missvisande beteckningar, som ytterligare försvårat esoteriska studiet.

⁷Enda möjligheten att få en vision av högre världar och riken är att tillämpa analogimetoden och utgå ifrån redan kända begrepp (rum, tid, materia, rörelse, energi, medvetenhet, lag, utveckling, enhet etc.). Nödvändigt är att inse, att den erfarenhet vi inlägga i dessa begrepp aldrig

kan motsvara högre världars verklighet, varför alla spekulationer måste bli felaktiga.

⁸För esoterikern förlora de konventionella begreppen alltmera sin betydelse i och med att han inser fiktitiviteten i deras innehåll. De ha förlorat sin mening. Använder man samma ord (språkets ordförråd är begränsat), får man försöka med nya definitioner, så att folk inse, att man menar "något annat". Det är en sak man alltför litet beaktat i esoteriska litteraturen och som vållat onödigt missförstånd. Det bästa vore nya ord för nya begrepp och nya verkligheter. Men då höjs ropet om obegriplighet. Knappt att man numera vågar använda gamla, ovanliga ord och talesätt. Hur vore det, om de oförstående icke nöjde sig med sin ordfattigdom utan skaffade sig ett ordlexikon? Tyvärr äro de existerande alltför otillräckliga. Saknas tillräckliga kapaciteten, så får det väl bli ett språkligt forskarlag.

⁹Emellertid kan man icke nog varna folk, som börja läsa esoterisk litteratur, för att tro att de alltid förstå vad som avses. Lärjungen får lära sig att taga hänsyn till författarens insikt och förståelse. Vad ett kausaljag, ett essentialjag, ett 45-jag säger kan betyda något annat, även om de använda samma ord. Med rätta säges därför, att esoteriken förblir esoterisk, även om den publiceras och symbolerna uttydas.

¹⁰Allt i fysiska världen tillhör evolutionen. Men det finns sju parallella evolutioner och icke alla använda triader för sin evolution.

¹¹Hur mineraltriader och växttriader fördela sig i naturen ha vi icke fått uppgifter om, annat än att det finns en triad i varje träd. Förmodligen få vi icke heller veta det, därför att vi icke behöva veta det. Vi få så många fakta, som erfordras för att vi ska veta, hur kosmos är sammansatt och få uppfattning om manifestationsprocesserna i stora drag i och för nödvändiga perspektiv.

¹²Det är så oändligt mycket vi icke kunna "föreställa" oss (plastiskt se med vårt objektiva förstånd som ett åskådligt objekt) men som vi få försöka begripa med vårt subjektiva förnuft så gott det nu går. Vi kunna icke föreställa oss en uratom, icke en gång en 45-atom. Allt, som ligger utanför möjlig mänsklig upplevelse, är också utanför vår föreställningsvärld. Vår möjlighet att ens begripa 4de eller 5te dimensionen är löjligt liten. Vi få göra så gott vi kunna men det är icke mycket. Man blir liten, mycket liten, inför uppgiften att kunna förstå. En människas medvetenhet förhåller sig till ett 45-jags som en växts till en människas. Och för ett 45-jag finns 44 världars medvetenhet kvar att förvärva och varje högre världsmedvetenhet uppvisar samma distans. Vi få försöka begripa sådant genom att tänka "matematiskt".

¹³Det är meningslöst att hitta på nya namn på högre världar, högre riken, om vilka vi endast veta, att de existera. Enda ändamålsenliga äro matematiska beteckningar. Vi kunna icke begripa högre rikens verklighetsuppfattning, deras arbete med manifestationsprocesserna, deras metoder för att underlätta medvetenhetsutvecklingen i lägre riken. Det räcker med att vi fått veta, att materien, energien, medvetenheten är något totalt olika i de olika världarna. Med matematisk beteckning veta vi åtminstone vart de höra i sammanhanget. Hade den metoden använts i gamla kunskapsordnarna, hade det icke kunnat bli en sådan total förbistring om nirvana, som av indierna förlagts till någon imaginär värld var som helst över emotionalvärlden.

3.13 Paradoxer

¹Esoteriken vimlar av paradoxer, som egentligen innebära logisk motsägelse. En sådan paradox är exempelvis: de olika världarna äro totalt olika och ändå analoga. Paradoxer klargöra, att vi sakna erforderliga fakta för begripande. Ty livet är logiskt, när vi väl fått fakta. Utan fakta ter det sig ologiskt. Utan fakta är det paradoxalt. Utan fakta är det ett mysterium. Utan fakta är det obegripligt. Allt detta uttrycker samma sak.

²Mystiker (emotionalister) och kausaljag använda paradoxer. Mentaljag föredra den logiska enhetligheten. För de stora är paradoxen närmast ett slags humor (som i vidaste bemärkelse betyder: sinne för proportioner).

³Många förvillas av de skenbara motsägelserna hos esoteriska författarna. Enligt somliga har

hela biologiska och psykologiska utvecklingen steg för steg arbetat sig upp genom de olika naturrikena. Enligt andra kan vad som frambragts av civilisation och kultur omöjligt vara produkter av en mänsklighet, som härstammar från apmänniskan. Båda uppfattningarna äro riktiga och innebära ingen motsägelse. Kulturen är ett verk av individer från femte naturriket, som inkarnerat för att hjälpa mänskligheten. Att hithörande problem ännu vålla tvister bland vetenskapsmännen, som förneka existensen av överfysiska världar och riken, och av dem aldrig kunna lösas är givet. De flesta problem i mänskliga livet måste de uppge såsom olösliga. De göra det förr än undersöka esoteriken, som tillhandahåller fullt tillräckliga förklaringar.

3.14 Kunskapens gränser

¹För esoterikern finns principiellt ingenting absolut "ovetbart". Graden av ovetbarhet betecknar utvecklingsnivån. Men absolut kunskap uppnås först med högsta kosmiska utvecklingsstadiet.

²Spencers "ovetbara" innebär en logisk motsägelse. Antingen vet man eller vet man icke. Alltså kan man icke veta, om det finns något ovetbart. En annan sak är, att man kan angiva var gränserna gå för utforskning av verkligheten, när man väl fått auktoritativ vetskap om de allt högre slagen av atomvärldar och i vilka världar individen lyckats förvärva egna materiehöljen med dessas olika slag av medvetenhet. Individen kan själv förvärva kunskap om den värld hans materiehölje tillhör men icke om högre världar. I hur hög grad han lyckats förverkliga denna möjlighet, anger utvecklingsnivån. Bevisen för esoterikens överensstämmelse med verkligheten äro logiskt oemotsägliga och kunna icke förnekas av någon, som gör anspråk på att äga sunt förnuft. Ingenting annat finns, som kan försvaras med dylika ovederläggliga bevis. Man skall vara obotligt idiotiserad av illusioner och fiktioner för att icke inse, att dessa bevis i sin hållbarhet äro utan varje motsvarighet i alla teologiska, filosofiska, vetenskapliga idiologier.

3.15 Självhävdelsen hindrar alltid förståelsen

¹Man kan ifråga om tillägnandet av esoteriska kunskapen urskilja två markant motsatta typer, den subjektiva personliga och den objektiva opersonliga typen. Den subjektiva måste uppfatta allting på sitt eget sätt och får därför gå en lång omväg fram till den exakta uppfattningen av verkligheten. Den objektiva studerar saken sådan den är utan beroende av jagets krav på att få se den sådan jaget vill. Det visar sig alltså även beträffande objektiva verkligheten, att jagets självhävdelse alltid utgör ett hinder för verklig förståelse. Den subjektiva typen föredrar i regel att utgå från medvetenhetsaspekten, medan det för den objektiva förefaller naturligast att utgå från materie- och rörelseaspekten. Den subjektiva typen utgör därför en extra belastning för läraren, som vill meddela kunskapen. Han möter en ständig opposition från den lärandes sida, vilket ofta leder till att han måste uppge försöket att undervisa och får överlåta åt självhävdelsen att själv lära på eget sätt, en omständlig väg genom många missuppfattningar. Är den subjektiva typen därtill hyperintelligent och alltid varit den intellektuellt överlägsne i umgänget med andra, så finns risk för att den aldrig når fram till sakliga uppfattningen i den inkarnationen utan förirrar sig i ett eget fiktionssystem. Kända sådana typer voro t.ex. Swedenborg, Rudolf Steiner och Ramakrishna. Kommer därtill emotional objektiv medvetenhet, som alltid får sina missuppfattningar bekräftade i emotionalvärlden, så kan man anse fallet hopplöst.

²Inom esoteriken gäller satsen, att kunskap ej går före erfarenheten utan är en följd. Man lär genom att leva, genom egna experiment i livet. Den kunskap man inhämtat före erfarenheten får en helt annan betydelse genom erfarenheten. Kunskap ger ej heller förmåga att förverkliga. Det lär sig människan genom erfarenheten, genom otalet misslyckade erfarenheter. Den livsokunnige låter sig nedslås genom misslyckanden, klandrar sig själv och förlorar själv tilliten. Den livserfarne vet, att misstag äro oundvikliga och att det är genom misstagen man lär mest. Han förvärvar själv tillit genom sina misslyckanden, ty därefter vet han mycket mera än förut. Den, som icke vågar handla av fruktan för misslyckande, går ofta miste om värdefulla tillfällen att lära. Många

frukta också andras kritik. Det är en sak man måste räkna med (andras oförståelse) och frigöra sig ifrån beroendet av andras omdömen.

3.16 Påpekanden i och för esoterikstudierna

¹Den, som på egen hand påbörjar studiet av esoteriska litteraturen, gör klokt i att icke fordra kunna begripa det lästa med en enda gång, vilket är omöjligt. Riktiga metoden består i att uppmärksamt genomläsa arbetet flera gånger. Man finner, att man vid varje förnyad genomläsning förstår allt mera, tills slutligen allt blivit klarlagt. Någon tid bör förflyta mellan varje genomläsning för att ge undermedvetenheten tid att utföra sitt arbete, vilket underlättar begripandet.

²Ett allvarsord till esoterikerna: Försök icke att göra som exoteristerna: att från verkningarna sluta till orsakerna utan sök att erhålla kunskap om dessa orsaker. De finnas i "platonska idévärlden". Exoteristerna gå induktionens väg, esoterikerna deduktionens.

³Det viktigaste för förståelse av tillvarons mening och mål är kunskapen om de tre aspekterna och monadernas medvetenhetsutveckling genom naturrikena.

URARTAD ESOTERIK

3.17 *Urartning av termen esoterik*

¹I och med att termen esoterik blivit allmänt bekant, har också ursprungliga meningen gått förlorad. Termen blir givetvis alltmer nerdragen, tills den nått bottenivån. Den ursprungliga och riktiga definitionen på esoterik är den kunskap om verkligheten och livet, som meddelades de invigda i de av planethierarkien instiftade hemliga kunskapsordnarna. Egentligen var det icke själva hierarkien utan någon av dess medlemmar (46-jag), som instiftade en orden och utformade dess lära (godkänd av chefen för 2dra departementet), avpassad efter den tidens härskande allmänna föreställningssätt. Risk finns, att även ordet planethierarki snart nog idiotiseras, så att varje narr fått sina hugskott därifrån.

²Esoteriken har i allt större utsträckning fått publiceras. Men ännu rör det sig endast om de mest fundamentala fakta angående kosmos, världar, materien, medvetenheten etc. Med denna kunskap förvisas allt som skarpsinniga och djupsinniga filosofien fantiserat om till arkivet för avlagda vidskepelse. Det är bara en tidsfråga (något hundratal år) till dess, hur mycket än sanningens medvetna eller omedvetna fiender i alla läger söka fördröja proceduren. (Dogmatikerna äro och förbli sanningens fiender.)

³I vår tid har hela den litteratur, som hör hemma på mystikerstadiet (religiösa mystiken), också börjat kallas esoterisk, bl.a. islamsk sufism, populära arbeten om vedanta och yoga, judisk kabbala, tibetansk mystik, alla de olika föreställningssätt, som genom släktled nedärvts hos olika folkstammars medicinmän, en brokig blandning, som torde bli allt brokigare.

⁴Slutligen har den mentalt okontrollerbara fantasien producerat allsköns spekulationer inom olika områden, som torde få större säljvärde, om de förgyllas med ännu gångbar esoterisk specialreklam.

⁵De gamla beteckningarna mystik och ockultism, vilka som alla nedärvda termer medföra oklarhet och missförstånd, kunde bättre ersättas med emotionalism och mentalism. Det är önskvärt att de båda uttrycken icke användas i litteratur, som behandlar det överfysiska. Den del av planethierarkiens vetande, som finns i kausalvärlden och som icke längre behöver hemlighållas, bör icke längre kallas ockultism. Den är icke hemlig.

⁶Sedan kunskapen fått offentliggöras, är ordet ockult (hemlig) direkt felaktigt. Däremot har beteckningen esoterik alltjämt sitt berättigande, enär "högre kunskap" alltid kommer att finnas. Den behöver icke vara "hemlig", ty den är ofattbar för lägre slag av medvetenhet.

⁷Laurency har bibehållit beteckningen, dels för att historiskt klargöra dess ursprung, dels för att därmed ersätta de misslyckade uttrycken mystik, ockultism, teosofi, antroposofi, rosenkreuzarlära etc. Hylozoikern Pytagoras' kunskapsystem avser varken guds visdom eller mänsklig visdom utan verkligheten.

⁸Esoteriska kunskapen om verkligheten och livet är femte naturrikets, planethierarkiens kunskap. Den kunskapen förblir alltid obegriplig för människan. Det vi få till skänks av deras kunskap är den framställning av verkligheten, som människan (mentaljaget) har möjlighet att förstå. Den är alltså anpassad ("populariserad").

⁹Men icke nog därmed. Om man rätt förstått vad själva beteckningen esoterik innerst innebär, så inser man, att allt är esoteriskt, som tillhör högre utvecklingsnivå än individen uppnått. Det är en insikt, som demokrater aldrig kunna uppnå.

3.18 *Ockultister*

¹Eftersom varken filosofi eller vetenskap någonsin kommer att kunna konstatera esoterikens överensstämmelse med verkligheten, så är esoteriken icke för dem, som kunnat nöja sig med filosofi och vetenskap. Esoterik är icke för alla utan för dem, som insett, att sådana idiologier eller

betraktelsesätt äro ohållbara. Att icke inse detta är ett av de många misstag teosoferna och övriga närbesläktade samfund begått. Ett annat misstag är att de anse sina primitiva tankesystem (baserade på alltför få esoteriska fakta) såsom slutgiltiga. Det kommer aldrig att finnas ett slutgiltigt system, eftersom antalet fakta är obegränsat. Det mesta man kan uppnå är ett fundamentalt system, som kan utgöra själva grundstenen för kommande system av allt väldigare dimensioner.

²Esoteriken är för dem, som äga förutsättningar att förstå den. Annars blir den, som den alltid blivit, förvrängd till villoläror, varpå samtliga existerande religioner och sekter av alla slag äro bevis. Detta kan tydligen icke sägas för ofta och icke inskärpas tillräckligt.

³Det har haft sina beklagliga följder, att esoteriska kunskapen blivit tillgänglig för den stora allmänheten, för dem på civilisationsstadiet och icke minst för dem på kulturstadiet. Alla, som tagit del av esoterisk litteratur, tro sig förstå vad de knappast kunna begripa. De uttala sig med en tvärsäkerhet, som endast verkar komisk och tro sig i stånd att bedöma saker, som de i själva verket icke ha en aning om. Särskilt fatalt blir resultatet, när dessa esoteriska nybörjare uppleva de mest primitiva överfysiska erfarenheter. Utan en aning om vad som erfordras för att rätt uppfatta företeelserna i värld 48 tro de sig ha förvärvat både kausal och essential medvetenhet. Det lönar sig icke att varna dessa bättrevetare för hithörande erfarenheter, som de absolut äro ur stånd att bedöma. De mottaga allt som gudomliga uppenbarelser och varnaren sägs bara vilja hämma deras andliga utveckling. Det återstår endast för läraren att lämna dessa självbedragna att leva i sina illusioner. Till dem, som icke äro intagna av sin egen märkvärdighet, kan man säga, att vi äro här i fysiska världen för att lära känna den och icke högre världar, att vi äro här för att förvärva de egenskaper och förmågor, som endast kunna förvärvas i fysiska världen, att alla ockulta upplevelser på egen hand utan direkt fysisk kontakt med en lärare från femte naturriket oftast bli hinder för självförverkligandet, framför allt för förvärvet av sunt förnuft. Detta är något sällsynt även i de "ockulta" samfunden. Pennan vägrar att i det sammanhanget skriva "esoteriska".

⁴De tala om teosofi eller gudomlig vishet och antroposofi eller mänsklig vishet och sakna förutsättningar för något slag av vishet. Det är viktigare att förvärva sunt förnuft.

⁵Det är fullständigt meningslöst att söka övertyga någon om esoterikens riktighet, vilken ej vid första bekantskapen upplever den såsom en uppenbarelse, som löser de problem individen dittills förgäves sökt lösning på. Det är icke bara meningslöst utan även skadligt. Ty sanningen för en individ är det han kan förstå och får aldrig vara en trossak. Godtar han sanningar, som ligga över hans nivå, blir det ofelbart förr eller senare ett bakslag, som kan få katastrofala följder. Endast det individen själv arbetat sig upp till är fast grundat.

⁶Det är här de ockulta sekterna begått ett stort misstag. Teosof, antroposof och rosenkreuzare äro i stort sett troende såsom andra tro på religionens dogmer, även om deras övertygelse är mera mentalt betingad än hos de religiösa med dessas enbart emotionala bestämningar. Att medlemmarna i dessa ockulta sekter äro troende framgår av deras auktoritetsbundenhet. De ha icke begripit esoteriska idésystemet och ännu mindre förstått det. Ty de som förstå inse också, att verkligheten och tillvaron måste vara sådan och icke kan vara annorlunda.

⁷De kanske kan bringas inse, att läran om återfödelse och lagen för sådd och skörd äro förnuftiga förklaringar. Det är allt de förstå. Resten blir en utanläxa utan insikt i tillvarons mening och mål. Därför borde undervisningen inom samfunden ske i olika klasser och vara esoterisk, tills man övertygat sig om, att de fullt förstått, vad de fått veta.

⁸Katolska kyrkan tillåter icke sina trogna att studera bibeln. Och med full rätt. Ty ingen kan förstå den. Den kan endast bli misstolkad, vilket den också blivit med resultat, att man fått hundratals kristna sekter, alla lika kloka för det.

⁹Något liknande fås inom esoteriken, därför att böcker sättas i händerna på folk, som sakna förutsättning att förstå. Det misstaget kommer icke att upprepas i de nya esoteriska kunskapsordnarna, som äro under bildande.

¹⁰Det finns gott om ockultister, som sluka verk på verk av esoteriskt innehåll istället för att grundligt tillgodogöra sig ett enda. Resultatet blir ytlighet, inbilsk tilltagsenhet och omdömeslöshet. Alltför många teosofier ha läst allt och förstått så mycket mindre. Det är viktigare att ha tillgodogjort sig ett verk än att ha läst hundra.

¹¹Det stora felet med ockultister är att de generalisera allt de höra talas om i esoteriken utan förståelse för att allt snarare är individuellt eller unikt, kan gälla för en viss tid, för en viss grupp, för vissa typer etc., eller rentav för en enda individ.

¹²Ockultismens historia har redan klargjort, att ockultisters uppfattnings- och omdömesförmåga icke är större än den genomsnittliga intelligentians. Det visar sig i deras kommentarer till de esoteriska fakta mänskligheten fått mottaga. De egna omdömena ha varit genomgående felaktiga. Detta har delvis berott på att de fortfarande röra sig med exoteriska föreställningssätt. Den inblandningen är totalt förfelad. Men framför allt visar det sig i att de icke lärt sig vänta med omdömet, tills detta formulerats åt dem av planethierarkien. Vi må gärna "fantisera". Det utvecklar. Men det betyder icke, att vi kunna gissa rätt.

¹³Esoteriken är den enda kunskap, som kan lära människan inse, vilken idiot hon är i livshänseende. När hon inser detta, finns det hopp att hon kan lära något förnuftigt. Sen kan hon lära av livets eviga bakläxor, som måste komma för att man skall bli vis, kunna rätt tillämpa livskunskapen. Det lär man sig icke teoretiskt.

3.19 Några varningens ord

¹Hylozoiken framlägger det skelettartade grundsystemet, som det skall vilja stor konst till att kunna "fördärva". Vad som i övrigt sägs, sker under fortsatta varningar till de omogna. Ge er icke på det ni icke kan bemästra. Inbilla er icke att ni kan förstå sådant, som ni saknar tillräckliga förutsättningar för. Filosofiens historia är tvåusenårig berättelse om hur de skarpaste intellekt icke ägt så mycken självkritik, att de insett det löjliga i tilltron till egen omdömesförmåga. Lär icke ut sådant, som ni icke fått bekräftelse på är riktigt. Vi ha fått nog med narrprofeter av alla slag. Och de så mycken dålig sådd för framtiden. Att föra folk på avvägar medför ett ansvar, som inga skulle ta, om de visste konsekvenserna.

²Esoteriken skall icke heller göras till en inkomstkälla för allsköns charlataner, de må vara än så ovetande om att vara svarta logens redskap, alltid inställda på att idiotisera eller förvilla.

³Givetvis komma de vanliga kritikasterna att avhåna dylika varningar med att esoterikerna söka återuppliva medeltidens helvetesskräck etc., i den alltför välkända, övermaga recensentstilen. Misstag. Esoterik och teologi ha ingenting gemensamt. Satanisternas motiv har i alla tider varit att med alla tillgängliga medel motverka mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Hur väl de lyckats i vår tid, vittna alla moderna ideologier om, vår tids kultur (litteratur, konst och musik) och icke minst nazismens och bolsjevismens omänskliga politik, som fört mänskligheten till förintelsens brant.

TERMINOLOGI

3.20 *Allmänt*

¹Den esoteriska kunskapen är sanna vetenskapen. Den bör då också få vetenskaplig utformning i enlighet med enbart vetenskapligt betraktelsesätt och vetenskaplig terminologi. Att fortsätta med gammal, alltigenom misslyckad symbolik är att direkt motverka syftet med spridandet av kunskapen.

²Man kan med skäl undra, varför icke de olika världarna, olika höljena, olika slagen av medvetenheter och energier, kunna få en vetenskaplig behandling och befrias från dessa obegripliga, olämpliga och missvisande beteckningar de erhållit i gångna tiders religiösa, mystiska, ockulta, vediska litteratur. Varför slösa en oerhörd mängd energi på alla symboliska talesätt på alla språk och av vad slags författare? Varför icke "slå nytt vin i nya läglar"? Alltsammans kan göras ofantligt enkelt.

³När det gäller att framställa esoteriken för mentalister (filosofer och vetenskapsmän), är det angeläget att använda endast exakta begrepp och icke räkna med kausala intuitionen, som icke har behov av dylika utan reder sig med antydningar. Det är en sak orientaler tyckas ha svårt att inse. Yogafilosofien är ett särdeles lämpligt exempel. Dess beteckningar bestå i antydningar men så har också varje yogi sin uppfattning om dessas betydelse. Det visar sig även i indisk filosofi att exakta, klart definierade begrepp äro nödvändiga, om man vill komma till klarhet och exakt uppfattning av verkligheten. Antydningar äro alltid kära för mystiker (emotionalister) men omöjliga för mentalister (till vilka kunna räknas såväl de på civilisations- som humanitetsstadiet: lägre och högre mentala).

⁴I brist på tillgängliga beteckningar för nya (för människan hittills okända) företeelser tillgripa esoteriska författare redan förefintliga, som redan fått sin exakta definition, och vålla därmed begreppsförvirring. Så t.ex. användas termerna involution och evolution även ifråga om kulturföreteelser (den allmänna vågrörelsens upp och ned), avvecklingen av en kulturepok och utformningen av nya civilisations- och kulturföreteelser.

⁵Begreppsförvirring fås även genom användning av beteckningen elemental om evolutionsväsen, som ännu ej förvärvat självmedvetenhet. Enligt den exakta terminologien hör elemental till involutionens elementalmateria, formad av evolutionsväsen. Det är beklagligt, att de lärjungar, som skola återge fakta från planethierarkien, icke tillägnat sig den gemensamma beteckningen för de företeelser de beskriva. Det hela urartar till slut i en formlig termförbistring, då de olika skolorna använda gängse beteckningar på helt andra saker. Det verkar nästan chockerande, när en lärjunge (B.S.) till ett 45-jag kallar kausalvärlden för "högre astrala", för att endast taga ett exempel. En smula orientering i esoteriska litteraturen och terminologien borde man kunna begära.

⁶Man kan icke förstå eller tolka esoterisk litteratur eller bedöma efter dess angivna fakta, förrän man förvärvat kausal medvetenhet. Liksom de religiösa begreppen vållat hejdlös begreppsförvirring, så komma i en framtid ockulta litteraturens begrepp och fakta vålla mentalt kaos. Därpå tyda redan teosofers, antroposofers och rosenkreuzares larvigheter.

3.21 *Världs- och livsåskådning*

¹Världsåskådningen ger oss kunskap om verkligheten och de tre verklighetsaspekterna.

²Livsåskådningen visar, att livets mening är medvetenhetsutveckling och hur vi kunna utvecklas.

³Alla livsåskådningar måste utgå från något slag av världsåskådning. Är denna ohållbar, hänger hela livsåskådningen i luften. En esoteriker har ingen svårighet att återföra livsåskådningen till världsåskådningen och fastställa verklighetshalten.

3.22 *Subjektivt och objektivt*

¹De flesta filosofiska termer ha präglats av subjektivisterna. Därmed menas de, som antingen förneka materiens existens eller hävda liksom Kant, att vi ingenting kunna veta om materien eller liksom Hume, att vi icke kunna veta, om vår uppfattning av materien är riktig.

²I motsats till subjektivisterna förklara esoterikerna, att den kunskap vi ha om materien är riktig, så långt den sträcker sig, men att den kunskap vi kunna förvärva i "synliga" fysiska världen endast är en procent av materiens innehåll; så sammansatt är den.

³Också ockultisterna äro subjektivisterna, ifall de ha någon uppfattning alls om detta problem. Till en del beror detta på, att de lånat sina beteckningar från filosofien med dess subjektivistiska termer. Deras oförmåga eller ohåga att finna nya ord för nya förhållanden är anmärkningsvärd. Somliga mena väl, att det nya icke verkar så främmande, om man använder den välkända terminologien. I så fall underskatta de risken för begreppsförvirring. Den är alltid stor, som erfarenheten visat.

⁴Somliga ockultister kalla allt medvetet för subjektivt, det må avse vilken som helst av aspekterna. De, som lånat beteckningar från indiska illusionsfilosofien, kalla ibland allt synligt för illusion och allt osynligt för subjektivt, oberoende av aspekterna. Alltsammans vittnar om den vanliga begreppsförvirringen.

⁵Enligt hylozoiken är medvetenhetens uppfattning av allt i medvetenhetsaspekten subjektivt och medvetenhetens exakta uppfattning av allt i materie- och rörelseaspekterna objektivt.

3.23 *Världar*

¹Oupphörligt stöter man på uttrycken "inre världar" eller "subjektiva världar" i esoteriska litteraturen. Rätta beteckningen är "högre världar". Dessa äro varken "inre" eller "subjektiva" utan fullt ut lika mycket yttre och objektiva som fysiska världen. Sedda med högsta eller 49-dimensionala synen utgöra alla 49 världarna en enda värld, den kosmiska världen eller kosmos.

²Enligt den av Alice A. Bailey i Arcane School utformade terminologien skiljer man mellan individens liv i de tre lägsta atomvärldarna (47–49) och det i högre världar och kallar människans liv för "liv i form". Men även högre materielag bestå av atomer och redan atomen är en "form", planeterna, solsystemen äro former. Det borde väl räcka med att angiva de olika materievärldarnas matematiska beteckningar utan denna oklara terminologi, som inför en mängd fullständigt onödiga nya beteckningar. Ju mer man kan förenkla det hela, desto lättfattligare är det för kommande generationer. Vi behöva befria oss från all onödig belastning.

³Har man en gång klart angivit materielag, energislager och medvetenhetsslag för de olika världarna, deras atomslag och molekylerslag, räcker det sedan med de matematiska beteckningarna utan att ständigt behöva släpa på alla till slut tjugatiga omskrivningar, som på alla måste verka onödigt tröttande och på nykomlingarna irriterande. Det är därför det är så viktigt med så få, enkla och exakta definitioner som möjligt. De oklara bli icke klarare genom upprepningar.

3.24 *Höljen*

¹Beteckningarna själ, ande, andligt, ego, monad, jaget, överjaget, personlighet, individ, triad, sakna hos de flesta författare entydig innebörd.

²Somliga synas med själ mena 47:1-3 eller 46 eller 45–47 (andatriaden).

³Jaget utvecklas i och genom höljen från lägst fysiskt eterhölje till kosmiska världar. Det förvärvar ständigt nya höljen i värld efter värld. Steg för steg förvärvar det självmedvetenhet i sitt höljes allt högre molekylerslag genom att lära sig aktivera medvetenheten i dessa. Därigenom blir det till slut herre i sitt hölje. Till dess är det desorienterat i detta höljes medvetenhetskaos.

⁴De gamla, av okunnigheten alltid misstolkade, beteckningarna själ, ande, gud etc., avsågo jagets höljen i högre världar. Med själ avsågs människans permanenta kausalhölje (47-höljet), med ande hennes blivande 45-hölje, med gud 43-höljet.

⁵Man kan icke taga "liv", förstöra "liv". Liv är monaden och den är oåtkomlig i alla riken. Man kan förstöra monadens höljen men icke höljets "liv" (monaden).

3.25 Olika slags medvetenhet

¹I teosofiska litteraturen stöter man ofta på uttrycken fysiska, psykiska och andliga (spiritual) medvetenheten. Det finns många, som icke inse, att i denna sammanställning psykiska avser emotionala och mentala och andliga avser kausala och essentiala. Det råder en förbluffande oklarhet i dessa avseenden, beroende på det i regel schablonartade framställningssättet i tal och skrift.

²Kollektivmedvetenheten kallade de gamle anima mundi = världssjäl, omfattande alla individuella själar (själ fattad såsom medvetenhet).

³I esoteriska skrifter talas mycket om "planetlogos". Därmed avses, dels Tellus kollektivmedvetenhet inom solsystemet, dels de till tellusevolutionen frivilligt anslutna monaderna i de två närmast högre kosmiska gudomsrikena (29–35, 36–42).

⁴Kosmisk medvetenhet börjar med värld 42, finns alltså icke inom solsystemet (43–49). De människor, som tro sig äga "kosmisk medvetenhet", äro offer för emotionala illusioner. De äga icke en gång medvetenhet inom människans världar (47–49). Därtill fordras att ha blivit kausaljag. Dessa illusionens offer veta ingenting om planethierarkiens världar (43–46).

⁵Esoterikens tal om "medvetenhetskontinuitet" kan betyda olika saker. Emotional medvetenhetskontinuitet innebär, att individen förvärvat förmåga minnas allt han varit med om i sitt emotionalhölje, medan organismen med dess eterhölje sovit. Kausal medvetenhetskontinuitet innebär, att individen vet om sina erfarenheter i förflutna inkarnationer (så snart han frågar efter dem). Allt som jaget varit med om finns i dess undermedvetenhet. Det kan väckas till återerinring i form av förståelse. Vad jaget såsom människa upplevat finns i kausalhöljets minne. Vad jaget varit med om i djur-, växt- och mineralriket kan det utforska såsom essentialjag. För att studera jagets förflutna på andra planeter inom solsystemet fordras 45-medvetenhet. För att gå ännu längre tillbaka i tiden fordras allt högre slag av kosmisk medvetenhet från och med 42-medvetenhet. När jaget blivit 1-jag i högsta kosmiska värld (1), kan det studera sin egen kosmos tillblivelse. Allting jaget varit med om och lärt i sina tre triader är oförlorbart och utan vidare tillgängligt för jaget såsom 43-jag, även sedan det upplöst sina tre triader.

3.26 Meditation

¹Allmänheten har fått tag i ordet "meditation". Och strax börja mystifierande religionsprofeter att fabulera om konsten att lära ut konsten att meditera. Betydelsen är enklast tänkbara: att kunna tänka själv och kunna självständigt analysera ett problem (t.ex. ett matematiskt). Icke alla kunna meditera. De kunna endast tänka så som de blivit lärda att tänka. Deras tänkande är ett minnestänkande och hör hemma på lägsta mentalstadiet (47:7).

²Liksom andra esoteriska beteckningar betyder koncentration, meditation etc., något annat på olika utvecklingsstadier, beroende på att andra slag av medvetenheter ha andra möjligheter. Envar använder sina förmågor alltefter egen förmåga. Meditation betyder något annat för ett mentaljag än för ett kausaljag, essentialjag etc.

3.27 Ande, materia, energi

¹Sammanställningen "andemateria" kan tagas i olika betydelser. I hylozoiken betyder den, att anden är atomernas oförlorbara medvetenhet. Somliga esoteriker kalla värld 43 med dess tre

aspekter för “ande” och värld 49 för “materia”, emedan materieaspekten liksom försvunnit för 43-medvetenheten och medvetenhetsaspekten för 49-medvetenheten. Den oklara formuleringen (frånvaron av de tre aspekterna) gjorde att många trodde detta betydde, att materien var en grövre form av ande och anden en finare form av materia, att ande och materia i grunden voro av samma natur, att det var fråga om något slags “sublimering”, transformation av materien. Det är denna för logikern absolut otillåtna och för sunt förnuft beklagliga sammanblandning av känt (materia) och okänt (ande såsom symbol), som vållat den vanliga begreppsförvirringen hos elever av Blavatsky.

²Somliga esoteriker kalla materien i lägre världar för materia och den i högre för substans, som emellertid endast är ett annat ord för materia. Likaledes kalla de energien i högre världar för energi och energi i lägre världar för kraft (force).

3.28 *Rum och tid*

¹Egendomligt nog finns det fortfarande esoteriska författare, som använda beteckningarna “materia” samt “rum och tid” endast ifråga om fysiska världen och uttrycka sig som om allt överfysiskt vore “bortom rum och tid”, vilket är omöjligt.

²Materia samt rum och tid finnas i all manifestation (alla kosmiska atomvärldarna), ehuru av helt olika och icke jämförbara slag och uppfattade på helt olika sätt i varje särskild värld. Man har av detta, att de uppfattas olika, gjort en logiskt ohållbar konstruktion, som måste medföra begreppsförvirring. Det fundamentala får ej omkonstrueras. Beteckningen “materialism” borde ändras till “fysikalism”, eftersom man annars lätt får intrycket, att endast fysiska världen skall anses vara materiell. Det missvisande uttrycket “bortom rum och tid” borde ersättas med “bortom fysiskt rum och fysisk tid”. Det visar sig alltid, att beteckningar, som icke erhållit sin exakta definition, förr eller senare vålla begreppsförvirring.

³Man kan förstå dessa författare från femte naturriket. Det finns nämligen ingen uppfattning av rum och tid i emotionala och mentala världarna. Men att man icke kan med fysiska världens metoder mäta tidens förlopp i världarna 48 och 47, ligger ju i själva sakens natur och betyder icke, att det icke finns någon fortvaro i dessa världar. Att man i världarna 46–43 mäter tiden i århundraden, årtusenden, eoner, alla slag av tidsperioder eller cykler, betyder att det finns tid eller fortvaro. Skulle ett 45-jag vilja besöka Sirius, så skulle det nog få uppleva både rum och tid på vägen. Även i högre riken härskar relativitetens lag, varför inga dylika begrepp böra absolutifieras. Att som Alice A. Bailey påstå, att tid är enbart mänskliga hjärnans uppfattning, är subjektivt, ologiskt och missvisande.

3.29 *Evig nu*

¹Till de misslyckade uttrycken hör även “evigt nu”, som många använda. Det tillhör tidsbegreppet, som aldrig fått sin förnuftiga definition.

²Det finns ingen tid i den vanliga filosofiska bemärkelsen. Men det finns fortvaro (duration). Tiden är endast ett sätt att mäta rörelsen (natur- eller manifestationsprocesserna) och detta gör att man indelat “tiden” i ett otal tidsavsnitt från miljondels sekund till eoner (miljarder år), så snart man haft anledning bestämma processens varaktighet. Det är av praktiska skäl bekvämt att bibehålla indelningen i förflutet, nuet och framtiden.

³Evig nu är ett annat uttryck för frånvaro av tid, när mätning ej behövs.

⁴Esoteriskt betyder evigt nu, att både det förflutna och det kommande leva i nuet. Men det saknar mening, ifall man saknar förmågan konstatera det förflutna som om det vore närvarande och överblicka det kommande, så långt detta bestämts av orsaker i det förflutna.

⁵Tiden finns och är absolut, vad än sagts därom. Tid finns där manifestation finns och alltså manifestationsprocesser pågå, ty tiden är processmätaren. Endast urmaterien är rumlös och tidlös. Hos människan är hjärnan enda organet, som kan registrera tiden. Det kunna varken emotionala eller mentala organ. Den planetariska tiden mätes genom planeternas och solsystemets rörelser

och den kan icke konstateras i dessa människans vilovärldar. Kanske därmed det skenbart oändliga tjtandet om tiden kan anses avslutat.

3.30 "Död"

¹Att kalla frigörelse från (och sedermera upplösning av) ett hölje för död, är typiskt för livsokunnighetens vilseledande beteckningar, vilka tyvärr i stor utsträckning bibehållits inom ockultismen. Esoteriken ser som en av sina uppgifter att befria mänskligheten från dylik barbarterminologi.

²Många tyckas älska ordet död, ehuru det icke finns någon död. Uratomen–monaden–individen–jaget är odödlig. Och allting består av uratomer. Det som finns är materieupplösning (med efterföljande materieförning). Det människorna kalla död är jagets förflyttning till högre höljen i högre världar. Det blir för människans del tre slag av "dödar": överflyttning från organismen till emotionalhöljet, till mentalhöljet och till kausalhöljet.

³Man har av förkärlek för ordet död använt beteckningen på utmönstrandet av långa serien av världs- och livsåskådningar, alltefter människorna förvärvat ökad kunskap om verkligheten och livet. I det avseendet har även ordet "förintelse" kommit till användning; också det olämpligt. De flesta åskådningarna, hörande till olika nivåer, leva fortfarande samt ingå dessutom i kunskapens historia, där envar kan utvälja den, som motsvarar självförvärvade erfarenheten och livsförståelsen.

⁴Vill man för dessa ord (död, förintelse) ha en passande och mera internationell beteckning, torde eliminering vara lämpligare. Man eliminerar sina lägre höljen, när dessa gjort sin tjänst. Man eliminerar en åskådning, när man funnit en bättre.

⁵Varför vill man för övrigt utrensa alla "främmande" ord ur egna språket? Ju fler internationella ord (eller sådana som de flesta förstå), desto lättare blir det att förstå andra språk och desto lättare för folk att lära ett annat språk.

ESOTERIKERN

3.31 *Esoteriker av olika slag*

¹Man är icke esoteriker, därför att man tillhör ett samfund (teosofiskt, antroposofiskt, rosenkreuzar-). Nivån i samfunden är mycket låg. Med undantag för att de äga några få fakta (om återfödelse, skördelag, några högre världar och höljen) stå de på samma genomsnittsnivå som de i religiösa sekterna, vid övergången från civilisations- till kulturstadiet (48:4–48:3).

²Folk tro sig vara esoteriker, så snart de studerat esoteriska skriftställare och godtagit såsom trossak dessas förkunnelse. För att få kalla sig en esoteriker måste individen icke endast kunna föreläsa om hylozoiska systemet utan även inse riktigheten av dess esoteriska fakta. För esoterikern finns endast en auktoritet – hans eget sunda förnuft. Den, som talar om andra auktoriteter, har icke förstått saken.

³Esoteriker blir man icke bara genom att lära sig det hylozoiska mentalsystemet utan genom att bemästra detta och det ha mycket få gjort – egentligen endast de högintellektuella, som vigt sitt liv däråt såsom enda verkliga uppgift. Man bemästrar det så, att man själv på enkelt, enhetligt och förnuftigt sätt kan förklara, vad som utan detta vetande förblivit oförklarligt och endast trossak. Man måste på detta sätt kunna bevisa dess överensstämmelse med verkligheten och bli oberoende av “vem som sagt det”.

⁴Endast den, som levat sig in i esoteriken och bemästrat det esoteriska mentalsystemet, kan uppleva den oförlikneliga klarhet, översikt, förståelse för livsföreteelserna, som det systemet ger. Det aktiverar mentalmedvetenheten såsom intet exoteriskt system kan, beroende på att egna mentalvibrationerna harmoniera med mentala verklighetens vibrationer. Ju större överensstämmelsen är, desto starkare blir effekten. Alltför många esoteriska studerande nöja sig med att begripa systemet och tänka på det vid särskilda tillfällen. Det är icke så det blir en levande kraft eller till den nytta det kunde bli.

⁵Esoterikern (om man därmed menar den, som förvärvat hylozoikens riktiga verklighetsuppfattning) behöver ingalunda vara “intuitiv”. Mentalsystem tillhöra mentalstadiet. Intuition fås först, när individen förvärvat medvetenhet i kausalhöljets kunskaps- eller enhetscentrum, varmed kontakt med andratriadens medvetenhet blir möjlig. Även med sokratiska insikten (att människan trots allt är en “idiot”) har individen mycket lätt att överskatta egna kapaciteten. Den intensiva önskan att nå högre blir lätt en källa till många slag av självbedräglighet. Man tror sig alltför gärna vara något mera än man²⁴ verkligen är.

⁶Det finns många slag av esoterikintresserade. Enklaste slaget ha förvärvat förståelse för begreppen återfödelse och lagen för sådd och skörd. Sen komma de, som inse att synliga världen icke kan vara alltsammans utan såsom hypotes godtaga esoterikens fakta angående högre slag av materier och materievärldar. Och bland dessa “esoteriker” kan man urskilja en mängd grader, liksom olika skolklasser.

⁷Man kan skilja på två slag av esoterikstuderande: de, som ha kunskapen latent (även här finnas åtskilliga grader) och de, som förvärvat kunskapen genom ingående studium av hithörande fakta. De, som ha kunskapen latent, finna den omedelbart självklar. De ha förut förvärvat denna kunskap just så långt, som de finna det de få veta självklart men icke längre. Där går gränsen för deras gamla vetande och där få de börja studera på nytt. Det är icke ovanligt att träffa på “esoteriker”, som gått i första klassen men som inbilla sig ha tagit tionde graden.

⁸De, som i förflutna årtusenden tillhört esoteriska kunskapsordnar, ha denna kunskap latent (i regel begränsad till vetskap om människans fem världar, människans högre höljen, reinkarnation och skördelag) och ha därmed förvärvat “esoterisk instinkt”. Även om de i nya inkarnationer kunna godtaga andra hypotessystem, så förblir detta tillfälligt, tills de ånyo få fatt på gamla kunskapssystemet och i varje fall blir “tron” alltid utsatt för starka tvivel.

⁹Endast den, som har esoteriska kunskapen latent, inser genast dess giltighet. De övriga måste för att kunna självständigt bedöma dess verklighetshalt ha så levat sig in i kunskapen, att de kunna dra slutsatser ur systemet och dessa visa sig överensstämma med verkligheten. Förr ha de icke bemästrat systemet och intill dess äro deras omdömen om detta betydelselösa.

¹⁰Har man icke esoteriska kunskapen latent, aldrig förut gjort bekantskap med den, så förstår man den icke. Men man kan lätt lära sig begripa den och kan då också få en instinktiv känsla av att det "ligger något i den". Är denna instinkt tillräckligt stark, så forskar man vidare, tills man kan förklara för sig själv förut obegripliga företeelser. Detta inträffar allt oftare och till slut är man övertygad om sakens riktighet.

3.32 *Latenta esoteriker*

¹Visserligen gör sig (frånsett särskild verkan av ödeslag och skördelag) livsinstinkten gällande redan i sjuårsåldern men i vilken grad detta sker, beror på omgivningen och dess emotionala och mentala atmosfär. (Det är tid på att utrensa uttrycket "andlig atmosfär", som naturligtvis idiotiserats. Det "andliga" hör hemma i sjätte naturriket²⁵ och icke i fjärde.)

²Får esoterikern i ny inkarnation icke tillfälle återknyta kontakten med sin undermedvetna esoteriska kunskap, så att han kan återerinna sig den, förblir kunskapen latent. Och det blir en mycket påfrestande inkarnation, präglad av ständig ovisshet och osäkerhet med känsla av främlingskap. Naturligtvis bedöms han av den alltid oförstående omgivningen såsom inskränkt och mer eller mindre livsoduglig. Skulle han bli infödd i en omgivning tillhörande mystikerstadiet, blir hans situation föga bättre, enär hans undermedvetna instinkt säger honom, att de idologier, som tillhöra detta stadium, icke överensstämma med verkligheten. Visserligen finner han atmosfären i emotionalt hänseende vara den riktiga och att föredraga i jämförelse med civilisationsstadiets familjeatmosfär men ofta stöts han bort av bristen på sunt förnuft. Emotionala fantasiens utsvävningar hos dem, som ej äro i stånd till mental kontroll, bli ofta påfrestande.

³Ofta känner sig den latente esoterikern mera bortkommen och desorienterad i livet än andra. Dessa andra äro visserligen desorienterade men de känna det icke så, emedan de dock ha ett stöd i den ideologi de omfattat. Den utvägen står icke esoterikern till buds och därför riskerar han att göra större misstag. Med häpnad iakttar han andras beteenden och undrar, vad det är för fel på honom själv, eftersom han tycker andra "bär sig tokigt åt". Själv blir han av andra ansedd som en "särpling" och finner sig resignerat i att vara ännu tokigare än andra.

⁴Får han senare i livet tillfälle återerinna sig den förlorade och instinktivt saknade gamla kunskapen, på nytt bli esoteriker och börjar granska verklighetshalten i förflutna årens uppfattningar, så finns det risk för att hans syn på omgivningen blir alltför negativ. Att komma till insikt om, att man i stort sett endast begått misstag, hur man än tänkt, känt och handlat och vad man än sagt, att man alltid blivit missuppfattad, felbedömd och mentalt deklasserad, kan också återverka på balansen. Stor hjälp att återvinna denna får han av vetskapen om utvecklingsnivåerna, att all medvetenhetsutveckling innebär en aldrig avslutad kontinuerlig serie allt högre nivåer för alla individer från mineralriket till högsta gudomsriket. Hans erfarenhet hjälper honom att inse, hur lätt man felbedömer andras utvecklingsnivå, eftersom man aldrig kan avgöra vad som finnes latent i andras undermedvetenhet. Visserligen brukar det komma till synes i andras visade livsförståelse men härskande idologier kunna också verka därhän, att verkliga livsförståelsen aldrig får göra sig gällande.

⁵Ett 45-jag påpekar, att en perfekt balanserad människa icke kan finnas utan vore en anomali. Bristen på balans beror på över- eller underutvecklade centra och på att mänskliga hjärnans kapacitet ännu icke svarar mot eterhöljets. Människan har i över tolv tusen år idiotiserat sin mentala förmåga, nöjt sig med eftersägning och försummat mental självverksamhet, icke vågat tänka själv av fruktan för teologerna och av dessa behärskade massan, icke vågat på grund av teologernas mentala tabuer och dominerande fiktioner om en hämndens gud, som dömer till evigt

helvete. Endast teologerna visste guds vilja, visste vad gud tillät och fördömde. Och dylika galenskaper behärska majoriteten av mänskligheten än i dag.

⁶De esoteriker, som besluta sig för att inkarnera i vår tid, göra redan därmed ett stort offer. Ty vad väntar dem? De bli från början idiotiserade av föräldrar, syskon, kamrater. De bli i skolan fullproppade med härskande illusioner och fiktioner. Den esoteriska litteratur, som skulle väcka latent kunskap till liv, är i stort sett okänd och därmed praktiskt taget oåtkomlig. Det förefaller vara rena "slumpen", om de skulle på något sätt få tillfälle göra bekantskap med den. De gå genom livet såsom särlingar, finna allt meningslöst för att icke säga oförnuftigt. Få de äntligen tag i kunskapen, övergivas de av sina bekanta, som betrakta dem såsom "knasiga". Hur ska de kunna hjälpa, när ingen vill ha någon sådan hjälp?

⁷Esoterikern måste känna deltagande med de unga, som i sin idealism och entusiasm vilja göra sin insats och hjälpa människorna. De kasta sig på huvudet i "vetenskapen" för att när de avslutat sin utbildning upptäcka, att de jagat efter en chimär. Vetenskapen med stort V visade sig vara en oerhörd massa vetande, som föga hjälper dem, när de själva ska hjälpa. Många få en chock, som de aldrig komma över. Många resignera med frasen: "På vetenskapens nuvarande ståndpunkt...". De ha lärt sig ett yrke. De måste hålla god min och bevara skenet av sakkunskap. De flesta upptäcka icke ens, hur litet de förstå av verkligheten, inse aldrig vetenskapens oerhörda begränsning. Ytterligt få nå fram till "sokratiska insikten". De äro nöjda med att vara fackidioter.

⁸Ju mer esoteriska världsåskådningen (hylozoiken) blir allmänt godtagen arbetshypotes och esoteriska livsåskådningen (kunskapen om livslagarna) inses vara den mest förnuftiga, desto lättare får esoterikern det i framtida inkarnationer med allt större utsikt att redan i barndomen få den riktiga livsinställningen och slippa ifrån den mentala ovisshet och osäkerhet med de medvetenhetskriser, som normalt präglade hans sökande efter förlorade kunskapen.

3.33 *Esoterikerns livssituation*

¹Den, som i utvecklingshänseende är före sin samtid, kan icke räkna på att bli godtagen av sin tids människor. Även om man tiger med det som andra icke kunna förstå, så måste de bli medvetna om att man är "på något konstigt sätt underlig", emedan det finns så mycket hos andra som man icke kan "uppskatta", ifall man icke "ger upp sig själv", och kompromissar med sin övertygelse för att behaga andra.

²Den blivande esoterikern underrättas om, att han måste bli förberedd på ensamhet, emedan han icke kan bli förstådd av andra. Det är ingen frivilligt vald ensamhet, beroende på något slags exklusivitet. Esoterikern är aldrig exklusiv utan alltid inklusiv i sin inställning till människorna. Intet mänskligt är honom främmande, vilket ingalunda betyder, att "allting är lika bra", att det icke finns nivåskillnader. Att man älskar människorna betyder icke, att man delar deras uppfattning, delar deras sätt att leva, delar deras smak.

³En esoteriker är ett förstajag med andrajagens syn på tillvaron. Och det är alltid en svår situation, enär för esoterikerns sunda förnuft fysiska livet av i dag ter sig som ett enda stort dårhus eller som ett helvete. Det kan vara en smaksak, vilket uttryck man föredrar.

⁴Esoterikern föds med sådana slag av inkarnationshöljen, som han lämnade efter sig i föregående liv. Efter det att latent kunskapen i nya inkarnationen genom kontakt med esoterikern väckts till nytt liv, kan han på sju år själv förädla sina höljen genom diet, emotional enhetssträvan, bemästrande av tankelivet. Detta för i regel till konflikt med omgivningen. Såvida denna icke nått samma nivå, blir följden nödvändigtvis ensamhet. I den mån han genomlöper de olika åldrarnas utvecklingsstadier, blir han en annan med nya intressen, nya bekantskaper, nya "ideal". Han sörjer icke över de vänner han måste lämna, ty han vet att han en gång skall återfinna dem. Han måste lämna allt, som på något sätt motverkar hans fortsatta utveckling, försvårar hans tillägnande av ständigt ändrad syn på livet med nya värderingar.

⁵Esoterikern är oberoende av dagens meningar, av alla de tusen väsenslösa förströelser, som

nutidens nöjesindustri bjuder på, har icke behov att slösa sin uppmärksamhets energier på livsokunnighetens verklighetsförfalskande propaganda i nästan alla livshänseenden. Han lever ett stilla liv i sin egen värld, ostörd av världens larm. Vilken vila det är för samtliga höljen och trötta nerver. Exoteristernas liv är ofantligt komplicerat. Esoterikerns är ofantligt enkelt.

⁶Det finns skäl att varna esoteriker för onödig irritation. Högfärdsgalna kunna de visserligen icke bli. Därtill ha de alltför mycket sunt förnuft, äro alltför mycket medvetna om sin enorma livsokunnighet och om hur mycket som återstår att "erövra" (46 allt högre atomvärldar), innan de nått målet. Men den djupa klyfta, som skiljer esoterikern från exoteristerna, gör sig stundligen påmind. Svårigheten att säga något förnuftigt för att hjälpa andra fånga en skymt av verkligheten, svårigheten att anpassa sig till det myckna förvridna och förvända, svårigheten "vrida tiden rätt igen", svårigheten undvika att bli missförstådd i det mesta man säger och gör, allt samverkar till att förlama handlingsglädje och offervilja.

⁷Även individer på humanitetsstadiet, vilka inkarnera i avsikt att få vidare utvecklas, bli såsom barn från början desorienterade genom att bli matade med härskande ideologier och kunna först efter 35-årsåldern börja befria sig från dessa. Dittills ha de känt sig instinktivt osäkra och ovissa, eftersom deras instinkt sagt dem, att så som de lärde säga, så kan det icke vara. Ofta betraktas de av andra och betrakta sig själva såsom "misslyckade", tills de eventuellt återfinna verklighetskunskapen. Det borde ligga i deras intresse att i möjligaste mån undvika detta oerhörda slöseri med inkarnationer genom att arbeta på kunskapens utbredande, så att de nästa gång ha utsikt att redan såsom barn få den rätta livsuppfattningen och snabbt kunna uppnå sin gamla nivå.

3.34 Esoterikerns egen utveckling

¹Jaget är beroende av sina höljen, slav under dem, tills det självt kan behärska innehållet i dem.

²Mentalhöljet har sina ideer, inpräntade under uppväxtåren, insupna genom studier av härskande ideologier (historiskt betingade).

³Emotionalhöljet har sina tendenser, ofta snedvridna genom förvänd uppfostran och livsokunnigt umgänge.

⁴Med allt detta måste individen taga itu och fullständigt bryta med vid studiet av esoteriken, som ger totalt nya begrepp i alla avseenden. Att detta radikala omdaningsarbete icke kan utföras på lägre stadier, torde vara ganska klart. Man måste nog åtminstone ha insett alla exoteriska ideologiers ohållbarhet. Och hur många ha gjort det?

⁵De många olika slagen av atomer i molekylerna och av molekyler i höljen ha alla sitt slag av medvetenhet (passivt och mer eller mindre lättaktiverat utifrån, från triadens undermedvetenhet och outvecklade monadens-jagatomens). Det är dessa medvetenheter, som jaget-individen måste lära sig behärska. Såsom esoteriker inser han dessa olika medvetenheters uppgift på de olika utvecklingsstadierna men också deras hindersamma belastning för individen, som nått humanitetsstadiet och strävar nå idealitetsstadiet. Såsom kausaljag kan han suveränt behärska och just därför ändamålsenligt använda dem i evolutionsarbetet, i lyckan att få tjäna. Såsom essentialjag är han definitivt fri från beroendet av lägre världar (47–49) och de höljen han själv formar i dessa världar äro fullständigt automatiserade robotar, lydande minsta vink. Allt detta är hans eget verk genom de förmågor och egenskaper han förvärvat i fysiska, kausala och essentiala världarna. Emotionala och mentala förmågorna betraktar han snarast såsom biprodukter.

⁶D.K. kallar emotionalmedvetenheten för "formens själ". Det är ett expressivt uttryck, som klargör det emotionalas välde över den fysiska människan. Den, som bemästrat det emotionala och definitivt gjort sig fri från alla slag av illusioner, har det värsta arbetet undångjort. Med esoterikens hjälp är det sedan relativt lätt att befria sig från de mentala fiktionernas makt. Perspektivmedvetenheten lyfter individen upp i en mental sfär, där principerna icke längre bli hinder utan låta sig infogas i ett större sammanhang med ständigt vidgade horisonter, tills intuitionen fogar systemen in i verkligheten. Den, som upplevat en intuition, kan sedan

konkretisera den i en serie mentalsystem i överensstämmelse med verkligheten.

⁷Esoteriken är fundamentala kunskapen om tillvaron såsom den uppfattas av ett kausaljag. Esoterikern söker med hjälp av denna kunskap att förstå grunder och orsaker till omständigheter och skeenden, både individuellt och generellt. Han försöker alltså leva sig in i hur ett kausaljag ser på det som är och sker och handla därefter. Därmed kommer han så småningom i kontakt med sin Augoeides. Detta att försöka leva "som om man vore" ett kausaljag är en psykologisk metod av stort värde. Men därför fordras givetvis sunt förnuft, enkelhet, naturlighet och framför allt frihet från överspändhet eller självmärkvärdighet. Man är helt enkelt sådan som människan borde vara och som hon en gång skall bli utan varje spår av helgonlater eller messiaskomplex, dessa alltför vanliga sjukdomsföreteelser.

⁸"Liksom de gamla grekerna trodde han (Goethe) att människan av egen kraft kan höja sig till ett slags gudomlig livsnivå." Det är en sats som kräver kommentarer, därför att samtliga esoteriska begrepp misstolkats. "De gamla grekerna" voro invigda och visste vad de talade om. Vad de sagt har som vanligt missuppfattats. "Av egen kraft" betydde att tillgodogöra sig högre slag av energier (för mänskligheten hittills okända). "Gudomlig livsnivå" är förvärv av intuitionens kausala och essentiala medvetenhet. Det kan den som fått veta rätta metoden. Enligt esoteriskt talesätt är det icke gud, som drar människan till sig, utan människan, som drar gud till sig. Men hur ska esoteriskt okunniga kunna fatta dylikt? Och så till slut: "människan" är icke en människa vilken som helst. De olika utvecklingsstadierna beteckna avstånd av tiotusentals inkarnationers arbete på självförverkligande. Demokratins begrepp av människa har ingen motsvarighet i livet. Det är en karikatyr, enär en sådan människa aldrig funnits och aldrig kommer att finnas. Demokratien saknar kunskap om verkligheten och livet och är en grotesk politisk fiktion.

3.35 Esoterikerns oberoende av illusioner och fiktioner

¹Ibland hör man ockultister önska, att de kunde studera sina förflutna inkarnationer. De borde vara tacksamma för att de slipper uppleva dessa igen. Dessa äro i regel av det slag, att, när individen förvärvat kausalmedvetenhet, han är tacksam slipper se tillbaka på sin idioti och bestialitet. Esoterikern intresserar sig icke för sina förflutna inkarnationer. De lära honom ingenting, som han icke vet förut ifråga om skördelag och ödeslag. Dylikt studium är ett slags nyfikenhet angående eget och andras liv, som han lärt sig betrakta som hemfridsbrott. Han har beträffande både nuvarande och förflutna liv fått lära sig att aldrig se tillbaka. Han lever i nuet och enheten. Endast därigenom kan han lösa stundens problem, ty varje ögonblick har sina, vilka han måste lära sig upptäcka och lösa. I varje fall finns det så många olösta problem på lager, som skulle kunna tagas fram och skärsådas, att sysselsättning aldrig saknas. Det finns så många tankar att ständigt sändas ut i mentalvärlden, så många tankeformer, som behöva förstärkas, så att de bli lättåtkomliga för sökare, fyrbåkar med ljusenergi för seglare i nattens mörker som söka hamn.

²Esoterikern intresserar sig icke för de s.k. magiska fenomenen. Han har teoretisk insikt i deras verklighet och detta räcker. Han är icke intresserad av barnsligheter. Hans intressen ligga helt i vetande om fakta beträffande tillvarons tre aspekter, monadernas evolution genom naturrikerna och Lagen, vars ofelbara tillämpning är förutsättningen för alltsammans.

³Det borde kanske icke behöva sägas, att esoterikern redan tillgodogjort sig vad han kunnat lära i exoteristernas och mystikernas "anvisningar till ett fullkomligt liv" (eller dylikt). Esoterikern sysslar alltså med andra begrepp än de som förekomma i filosofiska etiken eller mystikernas och yogiernas föreställningsvärld. Han utgår från en annan världsåskådning, den som är i överensstämmelse med verkligheten.

⁴En mentalist, ett mentaljag, utan kunskap om verkligheten må vara mer anpassad till fysisk verklighet, mer framgångsrik i sociala verksamhetsområden. Men det mentaljag, som dessutom är esoteriker, är ojämförligt överlägsen i livsförståelse och människobedömning. Han blir icke offer

för människolivets illusivitet och fiktitivitet. Han är grundad på verklighetens hälleberg. Det blir ett annat slag av soliditet. Han är för alltid befriad från beroendet av teologisk, filosofisk, vetenskaplig spekulation och evigt gissande, icke minst från "historiska arvet". I visst avseende må detta göra honom underskattad i sociala umgänget. Men han har icke heller behov av att delta i totalt desorienterade fysikalismen, dvs. fikcionalism i allt utom det enbart fysiskt-synliga, en procent av verkligheten.

3.36 Esoterikern måste lära sig tiga

¹Esoterikern är till att börja med aningslös om människornas nästan totala omdömeslöshet. Full av entusiasm över sin nyvunna insikt är han ivrig få förkunna kunskapen för människorna. Utan tillräcklig erfarenhet tror han sig alltför ofta ha gjort ett "fynd", upptäckt en "människa", funnit en "förstående", därför att han påträffat intelligenta, som uppsnappat esoteriska ideer och visa sig mycket förstående. Han blir alltför ofta grymt besviken. Försent inser han, att han syndat mot budet att icke kasta pärlor. Först när han upptäcker, att folk börja betrakta honom såsom en mentalpatologisk företeelse, inser han nödvändigheten att tiga med vad han vet, tyvärr ofta försent för hans fysiska välfärd.

²Esoterikern vill ju så gärna meddela andra sitt vetande. Han kan då kasta fram frågan om reinkarnation och lagen för sådd och skörd. Saknas förståelse för dessa enklaste och mest förnuftiga förklaringar på livets mening, gör han klokt i att tiga, icke endast med esoteriken, utan med allt som hör till verklig livsförståelse. Sen återstår föga mer än att redogöra för andras åsikter. Sina egna får han behålla för sig själv. Andras mer eller mindre misslyckade har han intet ansvar för. Han kan ju kritisera dem och visa hur lärd han är, om han har det till yrke eller vill få folk att börja reflektera själva.

³Esoterikern är beredd på ensamhet såtillvida, att han icke kan tala med de "oinviga" om sin uppfattning om verkligheten och livet. Gör han det, blir han betraktad som en omdömeslös fantast med befängda ideer och blir isolerad även i yttre avseende. Tyvärr finns det många, som fått sin karriär förstörd, emedan de icke lärt sig tiga. Smärtsamma erfarenheter lära dem vara försiktiga med en livssyn så fjärran från härskande religiösa, filosofiska och vetenskapliga uppfattningar. Tolerans är ännu en sällsynt egenskap. Att uppmaning till försiktighet i detta avseende kunnat uppfattas såsom strävan till egoistisk och högmodig isolering, är ytterligare bevis på hur allting kan misstydas.

⁴Esoterikern tänker som en esoteriker och talar som en exoteriker.

⁵Läraren i esoterik gör klokt i att icke tillgodose nyfikenheten angående hans personliga förhållanden eller hans utvecklingsnivå. Det blir nästan oundvikligt skvaller och därmed en massa ovederhäftigheter. De flesta missförstå det mesta. Ju färre fakta de ha, desto felaktigare bli alltså deras omdömen och desto mindre skada göra de läraren och sig själva. Tankar och känslor, som icke stämma med verkligheten, beröra icke läraren och ju dummare omdömet är, desto lättare blir det vederlagt av åhörarna.

⁶Ett verk måste vittna om sig självt, stå eller falla på sitt eget verklighetsinnehåll. Personliga nyfikenhetsintresset för esoteriska författare måste för framtiden elimineras. Detta torde vara självklart för dem som, dels inse mänsklighetens (85 procent) allmänna utvecklingsnivå (lägre emotionala), dels förstå effekten av vibrationerna i emotionala och mentala världarna. Författaren har absolut rätt att få förbli anonym. Han skall icke bli offer för omdömeslöshet, skvaller och repellerande energier. Han har tillräckligt mycket att bära ändå utan ytterligare belastning. Den, som icke kan förstå ens så litet, har mycket att lära, innan förutsättning finns för förståelse av esoteriken.

⁷Vanskligheten, dels att verka lärare, dels att meddela kunskap, som de flesta icke kunna uppfatta rätt, gör att de, som förvärvat "konsten att tiga", principiellt endast svara på frågor. Äro dessa förnuftiga, bevis på vetgirighet och vittna om annat än nyfikenhet, föreligger efterlängtrade

tillfället. Man “kastar pärlor”, när man söker pracka sina esoteriska åsikter på folk. Det är otillåtet och medför alltså obehagliga konsekvenser.

⁸Även i s.k. esoteriska kretsar kan det vara vanskligt komma med “nya fakta”. Reaktionen är densamma som hos de “oinvigda” och vållar (obs!) i regel större skada. Det är svårt att vara vis.

3.37 Esoterikern gör icke propaganda

¹Esoterikern gör icke propaganda för sin uppfattning. Det vore meningslöst, eftersom över 99 procent sakna förutsättningar att ens undersöka hylozoikens överensstämmelse med verkligheten. Och han gör allt för att hylozoiken icke skall bli en trossak. Därmed skulle den mycket snart bli så idiotiserad, att den bleve obrukbar som världsåskådning, som vetenskaplig arbetshypotes. Hylozoiken är möjligtvis för dem, som av logiska skäl förkastat alla härskande ideologier inom teologi, filosofi och vetenskap.

²Esoterikern kritiserar icke andras uppfattningar. Envar har rätt få ha sin egen åsikt och att få ha den i fred för andras kritik.

³Esoterikern är ingenting man diskuterar. Hithörande problem lösas icke med några muntliga argument.

⁴Därav följer, att esoterikern förblir esoterisk. Numera finns den att tillgå i litteraturen och den som söker finner, ifall han föresatt sig att söka, tills han finner. Det finns hos alla “födda” esoteriker en “själens instinkt”, som tvingar dem att söka. Och andra än födda esoteriker (med kunskapen latent) ha ingen chans förstå den. Då behöva de den icke heller.

⁵Det kommer en dag inom en icke alltför avlägsen framtid, då hylozoiken godtagits som vetenskapens enda hållbara arbetshypotes. Då blir den en trossak för massan. Men innan dess bör den ej få bli en “religion”.

3.38 Vem esoterikern vänder sig till

¹Esoterikern gör ingen propaganda för esoteriska kunskapen utan söker hjälpa envar på hans nivå med de förutsättningar till förståelse som kunna föreligga. Envar bedömer efter sin nivå. Och särskilt är livsokunnigheten storordig. Visheten, den verkliga kunskapen, förkunnas aldrig på åsikternas marknadstorg (i vår tid litteraturen och andra massmedia). Det vore också meningslöst. Ty kunskapen är för de “invigda” (de som ha kunskapen latent och de utgöra knappt 15 procent).

²Man behöver aldrig göra propaganda och reklam för den verkliga kunskapen. Den behöver man icke genom ideliga predikningar varje söndag och helst även dessemellan idissla. Det räcker med att individen en gång klart fattat idén, så är den outrotlig och en makt i tillvaron, som ej behöver omtuggas eller emotionaliseras.

³Det är icke esoterikerns uppgift att förmedla esoterisk kunskap till “massan” på mentala diskursivstadiet (47:7). Esoterikern vänder sig till intelligentian (47:6), som i sin tur “populariserar” kunskapen om livslagarna till emotionala ideal.

⁴Det är skillnad på att upplysa okunniga och att såsom fanatikern pracka sina åsikter på andra. Esoterikern har ingen önskan att övertyga någon. Han tiger med sitt vetande i de oförståendes krets. Endast sökare vilja få veta och kunna taga emot.

⁵Man gagnar icke medvetenhetsutvecklingen genom att påtvinga folk kunskapen. Denna måste förvärfvas genom insikt. De mentalt blinda ha ingen nytta av kunskapens ljus.

⁶Man kan aldrig övertyga folk om ohållbarheten av deras illusioner och fiktioner, ifall dessa ingå i en självförvärvad ideologi. Envar förvärvar själv den livssyn, som han behöver på sin nivå. Tids nog i ny inkarnation får han helt enkelt lära om och då inser han sin gamla begränsning. Ifall det mentalsystem han har motsvarar hans behov och ger honom tillfredsställande förklaringar på det för honom förut oförklarliga, så är det hans rätta system. Ofta skadar man människor med att påpeka ohållbarheten, ty då inskräpa de fiktionerna i undermedvetenheten ännu mera. Icke sällan väcker man dessutom repulsionen till liv med dem själva skadande hat mot den oliktankande.

⁷Så desorienterad som mänskligheten blivit av alla ideologier, är kritik av härskande illusioner och fiktioner i stort sett förlösad energi. Förutsättningar för möjlighet till förståelse saknas, likaså möjligheten inse det verklighetsförflaskade, livsfientliga i tidens kultur.

⁸Esoterikern får nöja sig med att söka orientera de sökare, som fortfarande söka och alltså insett det livsförvända i härskande religion, vetenskap och filosofi. Vilja folk icke höra "sanningen" utan fortsätta i galenskapen, är ingenting att göra.

⁹Esoterikern gör ingen propaganda för att värva troende och proselyter. Esoteriken är ingenting för dem. Esoteriken är endast för sökare, som icke kunnat godtaga härskande ideologier, för dem som genomskådat ohållbarheten i exoteristernas världs- och livsföreställningar och veta, att verkligheten är något "totalt annorlunda". Den först, som insett fiktitiviteten i de olika religionsformerna, i filosofiens spekulationer och vetenskapens hypoteser och teorier, är mogen för esoteriken. Det är för dessa sökare esoterikern lägger fram sin uppfattning, så att de få möjlighet undersöka esoterikens verklighetshalt. Den, som gör sig besvär därmed, skall finna den vara enklaste, förnuftigaste förklaringen på allt det, som förut varit oförklarligt.

¹⁰Esoteriken är endast för dem, som ha det esoteriska latent i sin undermedvetenhet och vid första kontakten omedelbart inse dess överensstämmelse med verkligheten. Det räcker icke med insikten, att återfödelse och "karma" äro riktiga förklaringar. Det inse nästan alla, som inkarnerat i Indien, så det är exoteriskt. Esoterik är hylozoik och det är någonting helt annat.

¹¹Snarast är det behovet av perspektiv på allt i tillvaron, som utmärker sökaren, behovet av ökad klarhet, svar på frågan om livets mening och framför allt frånvaro av dogmatisk inskränkning. De, som låst fast sig i någon ideologi, äro färdiga för den inkarnationen och böra få ha sin lilla tro i fred för oroande inkast.

¹²Det är frågaren man kan hjälpa, icke den i sina dogmer befastade ideologen. Den, som slutat forska och fråga, slutat arbeta på fortsatt expansion av medvetenheten, vägrar taga hänsyn till obekväma fakta, är oförmögen att gång på gång ompröva hållfastheten av egna systemet, har också avslutat sin mentala utveckling.

¹³Esoteriken är för ungdomen, som är på "jakt efter en världsåskådning". Den är icke för dem, som redan förvärvat en sådan och som äro nöjda med den. I regel är det endast de, som en gång varit invigda i någon kunskapsorden, som inse dess överensstämmelse med verkligheten. Visserligen kan ett skolat intellekt begripa hylozoiken och inse dess överlägsenhet som arbetshypotes. Men det förutsätter ett så pass krävande arbete, att det fordras en stark inre drift eller stark yttre stimulans för att någon skall påtaga sig detta. När en gång i framtiden allmänna opinionens auktoriteter godtaga hylozoiken, fås ett helt annat utgångsläge. Då liksom tillhör det "allmänbildningen" att studera den. Och då blir det en trossak att anamma den utan att behöva förstå. Då blir den efterhand också emotionaliserad, så att känsla och fantasi får sitt och den icke som nu förefaller vara ett kallt, mentalt system.

¹⁴Esoteriken är ingalunda nödvändig världs- och livsåskådning. Man kan vara en sann humanist utan dessa. Det väsentliga är "gemenskap", riktiga mänskliga relationer, verklig good will. Esoteriken är ingen mänsklig produkt, kan aldrig bli annat än en arbetshypotes. Den är endast för dem, som inse dess överlägsenhet över alla andra arbetshypoteser. Kan man icke inse detta, så gör man klokt i att hålla sig till en som man kan bättre förstå. Planethierarkien anser, att övervinnandet av hatet är ojämförligt mycket viktigare än exakt världsåskådning. Det är den repellerande emotionaliteten, som söndrar människorna och är upphovet till all omänsklighet. Kunskap är för dem,³¹ som övervunnit hatet i alla dess yttringar.

3.39 Esoterikerns livssyn och samhällsengagemang

¹Esoterikern isolerar sig icke utan lever och verkar bland människorna, gör sig väl hemmastadd med härskande ideologier inom politik, vetenskap, filosofi, religion, litteratur och konst. Han söker vara så allsidig som möjligt, väl förtrogen med de mentala ideer, som folk godta. Ju mer

orienterad han är, desto mer kan han hjälpa.

²Utmärkande för dem, som bemästrat esoteriken, är frånvaro av spekulaton, önsketänkande och "förhoppningsfull aspiration". Det har ersatts med kunskapen om verkligheten och tillit till Lagen.

³Det är misstag av esoterikerna att bedöma tidsföreteelserna ifrån esoterisk ståndpunkt. Det blir dömande istället för bedömande, kritik utan förståelse för tidens oundvikliga begränsning. Därtill kommer, att klaner på högst olika utvecklingsstadiet inkarnera i olika tider. Esoterikerna ha fått sin kunskap för att själva se framåt, icke bakåt, vilket på dem verkar hämmande, då alla energier måste sättas in på erövring av högre medvetenhetslag.

⁴Äregirighet föder högmod. Esoterikern är ödmjuk men icke inför de livsokunniga, som fordra ödmjukhet i känslan av sin inkompetens eller avundsamhet. Han är ödmjuk inför vetskapen om hur skenbart oändligt långt han är från livets slutmål (högsta kosmiska världen), hur litet han vet om allt i kosmos eller solsystemet eller planeten eller en enda värld i planeten. Framför honom ligga eoner av forskning och ihärdigt arbete. (En eon = 4320 miljoner år. Det är viktigt att tidslängden fixeras, så att det icke blir som i Indien, där en manvantara betydde en eon och efterhand blivit liktydig med en hur kort period som helst. Redan talas om eonen som en zodiakperiod om 2500 år eller en inkarnationsperiod av obestämd längd.)

⁵Esoterikern vet, att allt han verkligen har kunskap om har han fått till skänks. Det är ingenting att skryta med. Och han vet också, att även om han vet tusen gånger mer än andra, så är det blott som en droppe i havet jämfört med vad ett kausaljag vet för att icke tala om ännu högre jag. Det finns intet löjligare än när människan tror sig vara märkvärdig i något som helst avseende. Det vittnar om mycket stor okunnighet. Talet om jämlikhet förutsätter samma utvecklingsnivå och samma tillryggalagda utvecklingsväg, samma insikter och förmågor i alla avseenden. Vad som är riktiga synen i "demokratien" är, att vi alla befinna oss i samma naturrike, alla (medvetet eller omedvetet) befinna oss på väg till närmast högre rike och att det endast är en tidsfråga när vi nå det. Skillnaden mellan olika mänskliga utvecklingsnivåerna är endast en fråga om tidpunkten för monadernas övergång från djur- till människoriket. Det hela är en åldersfråga. Och i regel är det så, att den som kommer sist också förvärvat största kapaciteten såsom människa, ty den har haft tillfälle tillgodogöra sig ett ojämförligt mycket större vetande och därmed förvärvat motsvarande erfarenhet, en sak som alltid gör sig gällande hos monadiska egenarten även i högre riken.

⁶En esoteriker måste i själ och hjärta alltid höra till oppositionen, därför att makten alltid missbrukas av de makthavande. Det hindrar icke, att han befinner sig i regeringsställning. Men det är i så fall för att söka motverka tendensen till maktmissbruk i lagstiftning och maktutövning. En sådan, sig själv ovetande gammal invigd, var Dag Hammarskjöld.

⁷Boken om ett "urval" av de tal Dag Hammarskjöld höll 1953–61 (P. A. Norstedt & Söners förlag) är väl förtjänt att studeras av alla, som söka de evigt giltiga normerna för humanistisk livsstil. Den kan betraktas såsom en verklig uppbyggelsebok. Talen vittna om sunt förnuft, allsidig orientering i allmänmänsklighet, statsmannaklohet och den religion utan trosbekännelse, som varit gemensam för alla vise i alla tider.

⁸Man kan önska, att ett 45-jag tillhörande 2dra departementet skulle låta sig födas i västerlandet och plöja igenom det västerländska "kulturarvet" lika grundligt som 45-jaget D.K. utforskat det orientaliska arvet och det esoteriska arkivet, vars västerländska skatter tyckas ha lämnats obeaktade.

⁹Den största nyttan de kunna göra, som förvärvat kunskap och alltså kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten, är att tänka och sända ut sina riktiga ideer i mentalvärlden. Ty tala få de ej, eftersom de då bli ansedda som fantaster. De behövas ej i fysiska världen. De kunna göra samma tjänst genom att tänka.

3.40 *Esoterikerna som människor av god vilja*

¹Esoterikerna äro de, som medvetet eller omedvetet utveckla kausala intuitionen och allt lättare få tillgång till ideerna i denna värld (platonska idévärlden). De äro förelöpare till en ny tingens ordning, ett radikalt omtänkande i alla avseenden. De finnas i alla nationer, i alla slags samfund. De höra till de "stilla i landena" och verka genom sin personlighet. De tillhöra intet parti eller religion och tillhöra ändå alla partier och religioner. De avstå principiellt från kritik av oliktankande, taga icke ställning för och emot, delta icke i dagens strider. De äro varken för eller emot härskande styrelsesätt. De angripa inga, organisera inga kampanjer, offra inga pengar på litteratur som tar parti. De göra ingenting, säga ingenting, som uppväcker hatet, skiljer människor från varandra. De inse, att alla äro på väg till närmast högre rike, medvandrare på vägen, om de veta om det eller³³ ej.

²Men det betyder icke, att de sakna mål för sin strävan. Och detta mål är att dels utbreda kunskapen om verkligheten och livet och dess lagar, dels söka ena mänskligheten, väcka viljan till enhet, allmän välvilja och befrämja riktiga mänskliga relationer, dels motverka hatet i alla dess former, dels förmå mänskligheten att göra vad på den ankommer för att planethierarkien skall kunna ånyo framträda. Det var vad som avsågs med det av kristna misstolkade uttrycket: "upprättandet av guds rike på jorden". Det är mänsklighetens fria val och icke något påtvingat gudsvälde. Mänskligheten ville icke veta av sina stora ledare. Det är mänsklighetens sak att återkalla dem. Därtill fordras insikten, att mänskligheten icke på egen hand kan lösa sina livsproblem. Det borde den snart lärt av historien, som uppvisat idel dårskaper och misstag.

³Esoterikerna arbeta för att hela vad som brustit. De odla känslan av enhet. De lära andra inse allas beroende av varandra. De veta icke av rasgränser, nationsgränser, klassgränser, religionsgränser. De arbeta för allmän förståelse, för riktiga mänskliga relationer. De äro människor av "god vilja". De inspireras av lärjungar till planethierarkien och äro ofta sig själva ovetande aspiranter på lärjungaskapet. De utmärkas av sunt förnuft, av frihet från fanatism och allsköns ensidighet. De understödja alla strävanden till förbättringar. De äro inga opraktiska mystiker. De veta vad de vilja, väcka en allmän opinion och sammanföra alla människor av god vilja. De stå tillsammans i fullständig förståelse och i gemensamt arbete för mänsklighetens väl.

⁴Det finns en religion, kärlekens och visdomens religion, gemensam för alla visa i alla tider. Det finns ett brödraskap av dem, som insett, att alla äro bröder. De må vara okända för varandra. Men de finnas och de igenkänna varandra, när de mötas såsom medlemmar av samma broderskap, och understödja varandras arbete för mänskligheten. Det är endast en tidsfråga, när deras önskan att finna varandra tar sig erforderligt uttryck. De bilda intet samfund, ingen organisation, ty dylikt dels urartar, dels förstärker egoismen, dels utesluter från gemenskapen. De äro trots detta förenade fastare än i någon organisation. De ha känt sig ensamma och isolerade, tills de upptäckt existensen av den andliga gemenskapen i den "okända miljonen". De vilja veta av varandras existens för att förenas i tankegemenskap. Den tankeform de bilda skulle bidra till att förstärka broderskapsidéen över hela världen.

3.41 *Geni*

¹Ett geni är en individ, som i många inkarnationer odlat ett visst område, en viss förmåga. Så föds det in i en organism, som visserligen tillåter geniet ge uttryck för denna specialitet men som i övrigt ej ger möjlighet hålla balansen mot energierna hos övervitaliserade chakras.

²I sin totala okunnighet om allt esoteriskt och om grunder och orsaker till begåvning, talang, geni, snille ha hithörande auktoriteter trott sig i fysiska arvet kunna finna förklaringen. Istället är det så, att när en talang eller ett geni vill inkarnera, utväljer det en miljö, som skall kunna underlätta återerwinningen och återförvärvet av gamla förmågor. Det finns en verklig grund för skämtsamma uttrycket, att "man skall förstå att välja sina föräldrar".

³Tyvärre få genierna sällan barn med samma geni. Anledningarna kunna vara många. Gammal

antagonism, dålig skörd för båda parter, konkurrensen om platsen, varvid någon har rätt till företräde, också gammal vänskap mellan individerna. Det är individen, som själv har att utveckla sin hjärna. Barn av genier ha ingen glädje av dessa hjärnor, om de icke själva äro i stånd att utnyttja möjligheterna. Antingen sakna de erforderlig latent förmåga eller få de aldrig tillfälle att utveckla den. Geniet är icke ärftligt, endast hjärnans möjligheter, som måste utnyttjas av ett barn med latent geni.

⁴Alla stora tänkare ha flera inkarnationer bakom sig såsom tänkare. Detsamma gäller inom konsten. Det gäller även s.k. helgon. Dessa ha under många liv strävat nå allt högre inom emotionala medvetenhetens sfär. De äro levnadskonstnärer av speciellt slag. Det är en esoterisk sanning, som tydligen icke kan upprepas för ofta, att det fordras tre inkarnationer av specialisering för att bli talang inom ett visst område och sju inkarnationer för att bli suverän (s.k. geni). Och de verkligt stora genierna ha odlat förmågorna i ännu många fler. Vid undersökning visade det sig, att en glänsande vältalare hade tolv sådana liv bakom sig.

⁵Exoteristernas s.k. genier inom filosofi, litteratur, vältalighet, konst, musik behöva ingalunda ha uppnått humanitetsstadiets perspektivtänkande (47:5).

⁶När man ser, hur lätt människorna tappa balansen och bli stolliga av idel självmärkvärdighet för minsta publikhyllning, lyckönskar man nästan genierna till att ha varit misskända. Det kanske var en ödets mening i det också, icke bara dålig skörd. Det största geni är en idiot så snart det tycker sig vara något märkvärdigt. Verkliga genier äro verkliga kanaler för högre krafter. Allt "jag" blir hinder.

3.42 Den erforderliga pionjärandan

¹En ropandes röst i öknen förklingar ohörd. En ensam esoteriker betraktas såsom en mentalpatologisk företeelse. Men allt fler komma till insikt om att den pytagoreiska hylozoiken är den enda vettiga filosofiska och vetenskapliga arbetshypotesen. Därmed minskas risken för esoterikern att hamna på mentalsjukhus. Därmed ökas möjligheten för honom att förkunna sunda förnuftets lära utan att betraktas såsom ovederhäftig fantast. Och därmed ökas hans skyldighet mot livet och sanningen att icke tuga med vad han vet om esoterisk världs- och livsåskådning. Han är icke ensam. Man kan icke gärna inspärta en miljon esoteriker, vilka ha samma uppfattning. Bli de bara tillräckligt många, så få de ha vilka åsikter som helst utan att betraktas såsom mentalt rubbade. Det visar sig ifråga om de religiösa sekterna. Hithörande galenskaper betraktas såsom fullt normala företeelser.

²Andliga ledare måste kunna stå ensamma och det kunna de alltid göra, om de ha förmåga att älska. De få icke låta sig hindras av dem, som ej kunna hinna med i tempot. Ledare måste ha ett mål, sinne för proportioner, kunna tänka klart, äga ödmjukhet och förmåga av anpassning, känna sympati för alla inom området för deras verksamhet, undvika skolmästaraktighet.

³Ledare måste räkna med att bära skulden för medhjälparens misslyckanden, med angrepp från alla som vänta för mycket, från oförmågan att inse och förstå, från alla slag av kritikaster, som hetsa upp allmän opinion.

⁴Verklig kärlek (essentialitet) är opersonlig, saklig, orubblig och främmande för allt slags egoism och sentimentalitet.

ESOTERIKEN I EN BRYTNINGSTID

3.43 Varför esoteriken fått bli allmänt känd

¹Så snart människorna få höra, att det gives ett femte naturrike, så ska de dit så fort som möjligt utan förståelse för allt som erfordras för uppnåendet av detta mål. Lärjungaskap är för eliten på humanitetsstadiet, som ofta ovetande om esoterik och utan religion av egen drift vigt sitt liv åt tjänandet av evolutionen och mänskligheten. De äro ännu mycket få. Detta naturligtvis icke sagt för att avskräcka någon från att försöka, endast för att aspiranten ej må känna sig besviken. I alla händelser är ingen gjord ansträngning någonsin bortkastad. Allt gjort är undangjort för framtiden.

²Vi ha emellertid icke fått kunskapen om verkligheten för att snabbt bli övermänniskor. Den har fått bli offentlig, därför att man allmänt insett, att teologien och filosofien icke kunna ge svar på frågan om tillvarons mening och mål. Den allmänt utbredda agnosticismen vittnar om att teologi och filosofi spelat ut sin roll och icke längre kunna erbjuda människorna en grund att stå på. Mänskligheten har utvecklats så, att den kan begripa esoteriken och inse att den är enda hållbara arbetshypotesen. Det är också viktigt, att mänskligheten befrias från en teologi, som förgiftar känslolivet och en filosofi, som desorganiserar förnuftet. Sökande människor, som aldrig kunna nöja sig med dylikt utan rastlöst söka vidare, ha också livets rätt att få svar på åtminstone de väsentligaste frågorna.

³Skall icke mänskligheten i sin omätliga dårskap förinta sig själv, måste man klargöra möjligheten till friktionsfri sammanlevnad. Vi måste lära oss att hjälpa istället för att stjälpa varandra. Vi måste lära oss att leva ett förnuftigt liv. Vi borde ha lärt av historien, att så som vi levat går det icke längre. Det måste bli en ändring och slut på lögnens och hatets välde. Esoteriken är enda möjliga grunden, förnuftiga förklaringen på livets mening och mål. Vi ha förutsättningar att lära oss inse detta. Det är därför, just för detta, esoteriken fått bli allmänt känd.

3.44 Det alltjämt esoteriska

¹Kunskapen om verkligheten är ännu esoterisk utom vissa fundamentala fakta, som fått publiceras, emedan mänskligheten nått en sådan intellektuell utveckling, att förståelse för dessa hylozoikens fakta är möjlig för alla.

²Vad som finns av esoterisk kunskap i indiska vedaböckerna och upanishaderna är fortfarande esoteriskt. Brahminerna (prästkasten), som äro i besittning av dessa, sakna förutsättningar att tolka de flesta av dem och deras symboler. Och detta trots väl bevarad flertusenårig tradition.

³“Orientalisterna”, västerlandets forskare i dessa indiska skrifter, ha bemödat sig om att översätta dem och försöka tolka dem. De äro tydligen ovetande om deras esoteriska karaktär. Det kommer att dröja länge än, innan de bli rätt tolkade.

⁴Hur mycket som än publiceras av esoteriska fakta, kommer det alltid att finnas verklig esoterik, som icke får meddelas andra än dem, som definitivt ingått i enheten.

⁵Nyborjare i esoteriken kunna sällan fatta, varför de icke få lära sig den lätta (om än utan instruktion oåtkomliga) teknik, som skulle vitalisera eterhöljets chakras över diafragman och därmed ställa energier till deras förfogande, som skulle kunna göra dem kausalt medvetna och till kausala maktmänniskor. De inse ej, att detta för dem skulle innebära en ofelbar katastrof. Ingen kan hoppa över utvecklingsnivåer med deras egenskaper och förmågor, som måste utgöra en fast murad grund för högre nivåers förmågor. Och framför allt måste varje möjlighet till självhävdelse vara för alltid utesluten, klar insikt i kausallivets livslagar och alla de med “krafter” förbundna riskerna vara förvärvad, vilket endast lång erfarenhet kan bibringa. Den skenbart outrotliga mänskliga inbilskheten, som anser sig kompetent att bedöma sådant, som den icke vet något eller alltför litet om, tycks icke kunna lära sig, att individerna i högre riken begripa mera, att deras

högsta önskan är att hjälpa med kunskap, när det blir möjligt för individen att utan skada för honom själv kunna mottaga den.

3.45 Varför esoteriken icke kan helt lämnas ut

¹Man har påstått, att de gamla kunskapsordnarna blivit upplösta. Det är fel. Inga dylika upplösas, eftersom de individer, som en gång invigts, fortfarande tillhöra dem. Att inga numera invigas i dessa ordnar, beror på att det väsentliga redan blivit exoteriskt och därmed tillgängligt för oinvigda. Nya ordnar komma emellertid att inrättas, varvid kunskapen meddelas efter helt nya metoder. Varje orden hade sin metod, avpassad efter rådande föreställningssätt och möjlighet till uppfattning. Den moderna naturforskningen har möjliggjort nya framställningssätt och alla dylika tillvaratagas.

²Många indignerar över att det alls får finnas hemlig kunskap. Hur vore det, om de försökte använda en smula reflexionsförmåga istället? Kunskap om naturkrafter, som i ansvarlösa individers ägo skulle motverka utvecklingen och möjliggöra alla slag av förbrytelser omöjliga att upptäcka eller i varje fall förhindra, skänker man icke individer, som kunna missbruka makt. Man sätter icke vapen i händerna på mördare och banditer. De indignerade kunna lugnas med, att alla få så mycket av kunskapen om verkligheten, som de behöva och ha rätt att mottaga.

³Det finns ett mycket viktigt skäl, varför esoteriska kunskapen endast kan meddelas bit för bit. Fakta äro icke endast vibrationer i hjärnan. De äro energiladdade mentalmolekyler, som kunna verka desorganiserande på hjärnor, som icke omorganiserats att uthärda hithörande vibrationer.

⁴“Ideer regera världen”, ty “energi följer tanken”.

3.46 Människlighetens okunnighet

¹Den exakta kunskapen om verkligheten utgör system av fakta i riktiga sammanhang. Frånsett de system naturforskningen utformar av fysiska verklighetens fakta kan man säga, att det mesta mänskliga vetandet består av felaktiga konstruktioner. Idiologierna avlösa varandra i allt snabbare tempo. Den aldrig upphörande analysen upptäcker allt lättare felen i de synteser, som kallas teorier och hypoteser och i stort sett äro okunnighetens gissningar, baserade på otillräckliga fakta. Därtill kommer, att “synliga” fysiska verkligheten utgör endast en procent av hela verkligheten. Medtages eterisk-fysiska, emotionala och mentala verkligheten (för normalindividen endast delvis subjektivt förnimbara), fås inalles c:a fem procent. Eftersom dessa lägre världar äro sammanfogade av högre världars materier och energierna i lägre världar äro kosmiska energiers uttryckssätt i alltmera sammansatt materia, inses att våra möjligheter förklara skeendet, de tre verklighetsaspekternas verkliga natur och det helas mening ligga utom räckhåll för mänskligt förnuft. Detta förklarade Buddha c:a 600 år fvt. Men vad verkliga avatarer sagt, har människligheten alltid missförstått, förvrängt eller lämnat obeaktat. Falska profeter ha alltid framgångsrikt fått idiotisera människligheten.

²Sanningar kunna icke inpassas i illusions- och fiktionssystemen. Men det kunna alla lögner. Det är därför folk utan vidare och utan besvär med verklig undersökning avvisa ljusbringarnas förkunnelser.

3.47 Livsokunnigheten idiotiserar allt

¹Utmärkande för vår tid är kampen mellan emotionalister och mentalister, illusionister och fikcionalister. Som väl är, har människan i sitt sunda förnuft möjlighet att lära sig inse, att båda äro i det närmaste lika livsokunniga.

²Allting idiotiseras av livsokunnigheten. Kunskapen om reinkarnation³⁶ blir till tron på själavandring. Kunskapen om livslagarna blir moralförbud, till tron på synd och straff. Kunskapen om avatarer och deras offer att inkarnera bland en barbarisk människlighet blir till tron på

ställföreträdande försoningslidande. Broderskapsförkunnelsen idiotiseras till fiktionen om allas jämlikhet.

³I allmänna opinionens talesätt förekomma otal ord, som folk tro att de begripa, vilket är mycket stort misstag. När de en gång förvärvat esoteriska kunskapen om verkligheten, få de lära sig något annat, få de lära om, lära sig inse, att de icke förstått vad de värtalade om eller logiskt behandlat i skarpsinniga och djupsinniga filosofiska avhandlingar. De förstå icke riktiga betydelsen av exempelvis sådana ord som självtillit, självbestämmdhet, frihet, oberoende. Inse de att "absolut frihet" betyder kosmisk allvetenhet och allmakt? Att denna frihet är möjlig endast genom absolut felfri tillämpning av kunskapen om samtliga natur- och livslagar? Inse de att den, som talar stort om "oberoende", fallit offer för en av de största livsillusionerna, vittnar om sin totala okunnighet om lagarna för medvetenhetsutvecklingen?

⁴Ha människorna en gång skaffat sig en egen uppfattning (hur det nu gått till), så är den naturligtvis den enda riktiga. Sedan var det icke lönt för någon att komma med en avvikande. Och så är den inkarnationen bortkastad. Undra sedan på att de behöva så många onödiga inkarnationer.

3.48 Varför esoteriken motarbetas

¹Liv är förändring, ständig förändring, förändring i varje ögonblick. Men människorna, när de väl ordnat det för sig, vilja ingen förändring. Att få gå i gamla hjulspår, få mekanisera sina vanor så att de slipper tänka, är deras önskan. Och de betrakta alla såsom fiender, som vilja rubba på det nedärvda, även de mest orimliga förhållanden. Att få "sitta i orubbat bo" är idealet och de anklaga livet för kärlekslöshet, ifall ändring sker.

²En smula eftertanke borde kunna säga dem, att utan förändring blir det ingen utveckling. De veta icke ens, att utveckling betyder medvetenhetsutveckling. De stirra på fysiska, materiella verkligheten som om den vore livets mening. De försvara sina i barndomen outrotligt inympade vidskepligheter såsom slutgiltiga sanningar. De ha i alla tider förföljt alla, som fört utvecklingen framåt. Och dessa utvecklingens fiender anse sig vara förnuftiga varelser.

³Esoteriken har framträtt med sin revolutionerande förkunnelse. Den känner mänskligheten. Den vet vilket motstånd det nya kommer att möta. Den vet, att alla äro förändringens svurna fiender, även om de naturligtvis ofta icke inse varför. Största motståndet kommer givetvis som alltid från religiöst håll. Men deras motstånd är fåfängt. Visserligen få de all den hjälp svarta logen kan lämna för att bekämpa de "nya sanningarna". Men resultatet är givet. Ty mot utvecklingens lag kämpa även djävlarne förgäves. Och som högste chefen för planethierarkiens kulturdepartement (mahachohan) sade: "Eftersom den lära vi förkunna är den enda sanna, måste den slutligen triumfera". Sedan må alla religiösa, filosofiska, vetenskapliga auktoriteter sammangadda sig för att hejda evolutionen. De kämpa en hopplös kamp. Men förmodligen säga de sig (såsom Hitler): "Får jag icke som jag vill, så må både himmel och jord förgås". Stackars övermänniskoapor, som tro sig vara gudar. Ni vet, hur det gick för Hitler. Försök att lära åtminstone någonting av historien i våra dagar.

3.49 Den förestående esoteriska revolutionen

¹Mänskligheten har ännu ej kommit till insikt om att det försiggår en revolution i mänskliga tänkandet, vilken kommer att förändra hela vår syn på tillvaron och mänskliga förhållanden.

²De hittillsvarande grunderna för världs- och livsåskådning ha visat sin ohållbarhet. Religionen har gjort bankrutt. Filosofiens oförmåga att lösa livsproblemen har klarlagts. Vetenskapens anspråk på att kunna ersätta religion och filosofi bli med varje dag alltmer ohållbara.

³Vår kultur har i väsentliga avseenden varit en historisk kultur. Vi ha levat på de ideer vi erhållit från gamla kulturer, för västerlandets del huvudsakligen de grekiska och romerska. Hithörande studier ha kallats "humanistiska" och detta med full rätt under de snart två tusen år livsokunnigheten och barbariet i övrigt härskat. Denna litteratur innehöll element, som gjorde det

möjligt för förnuftet att frigöra sig från teologiska dogmtänkandet och tanketyranniets bojor. Den påvisade de ideal, som skulle kunna göra människan suverän, utveckla förnuftet till sunt förnuft och därmed åstadkomma sant mänskliga relationer.

⁴Dessa ideal vänta alltså på att bli förverkligade. Men den infattning idealen fått har i många avseenden blivit otidsenlig. De behöva frigöras från de tidsbundna föreställningar, i vilka de infattats. Det är icke längre nödvändigt att studera denna litteratur för att tillgodogöra sig dessa ideal eller den humanism, som framskyntar i dessa på slaveriet uppbyggda kulturer. Det är ett oerhört slöseri med ungdomens dyrbara arbetskraft under de för mentala utvecklingen så väsentliga skolåren att studera döda språk, som endast blivande filologer och historiker ha användning för.

⁵Som det nu är, har ungdomen att välja mellan studier i klassiska litteraturen eller matematisk-naturvetenskapliga-tekniska ämnen. Det³⁸ är att hoppas att den esoteriska litteraturen snart får en sådan omfattning, att dess betydelse blir alltmer uppenbar och därmed förberedelser bli möjliga för inrättandet av esoteriska gymnasier och universitet.

3.50 När esoteriken blir allmänt accepterad

¹När människorna utvecklats därhän, att de inse, att de illusioner och fiktioner, som behärska mänskligheten, icke äro i överensstämmelse med verkligheten; när de kommit till insikt om att esoteriken är den sanna kunskapen; när de inse, att det finns något annat än det fysiska, att individen är odödlig, att allt liv utvecklas enligt livslagar; när de börja fråga efter lagar och tillämpa dem, så få vi mera livskunskap till skänks.

²Mänskligheten måste ha nått ett visst utvecklingsstadium, innan den kan begripa och förstå den sanna verkligheten. Planethierarkien har alltsedan 1875 gjort ett länge förberett försök att "öppna ögonen på folk". Möjligheten finns att begripa esoteriken. Frågan är, ifall detta försök är dömt att misslyckas och människorna i sin dårskap ska begå självmord. De ha fått krafter till sitt förfogande, som kunna innebära släktets förintelse. I längden går det inte att leka med dessa krafter. De måste ställas i livets eller "dödens" tjänst. En ny katastrof à la Atlantis hotar, denna gång genom mänskligheten själv. Mänskligheten befinner sig vid skiljevägen.

³Det är tid på att mänskligheten kommer till insikt om, att den icke kan själv lösa sina väsentligaste problem. Det blir lärjungarnas uppgift att förmedla kunskapen från planethierarkien till mänskligheten och arbeta på hierarkiens återuppträdande. Förr blir det ingen fred på jorden.

⁴Det är egentligen endast medvetna eller omedvetna aspiranter på lärjungaskapet, som intressera sig för esoteriken. De övriga komma att godtaga den först, när filosofer och verkligt stora vetenskapsmän förklara den vara enda hållbara arbetshypotesen. Godtagen blir den icke i detta århundrade. En revolutionerande vetenskaplig upptäckt kommer att framtinga en undersökning av hylozoiken.

⁵Från vetenskapen, som saknar alla möjligheter konstatera överfysiska fakta och som vägrar godtaga allt, som den ej själv kan konstatera i sina laboratorier, kan man icke räkna med något erkännande av esoteriken.

⁶Måhända blir den icke allmänt godtagen, förrän tillräckligt många kausaljag inkarnera, vilka med sin ojäm förliga överlägsenhet i alla avseenden och sin fullständiga samstämmighet i sak övertygat tillräckligt många eminenta sökare om hylozoiken såsom enda hållbara arbetshypotesen.

⁷Teologien kommer att utgöra största hindret för sanningen, tills mänskligheten insett absurditeten i de teologiska dogmerna och fått ögonen öppna för den enda sanna religionen: visdomens och kärlekens religion, som alltid förvanskats.

⁸I och med att kunskapen om överfysiska verkligheten blir mer allmän, komma hithörande problem att behandlas på fullt naturligt sätt. Som det nu är, nalkas många författare dessa saker med liksom återhållen andedräkt och svepa in det hela i en slöja av mystik och märkvärdighet, som gör ett komiskt intryck på en esoteriker.

KUNSKAPENS VÄRDE

3.51 Esoteriken är femte naturrikets kunskap

¹Mänskliga tänkandet och forskningen är en oändlig process med ständigt ändrat verklighetsinnehåll. För mänskligheten är esoteriken femte naturrikets kunskap, femte naturrikets fundamentala fakta. Det viktiga för oss att inse är, att människan saknar möjlighet till riktig överfysisk kunskap, saknar möjlighet rätt förstå företeelserna i både emotionala och mentala världarna. Det är en insikt, som spiritualisterna sakna. De tro på ledare i astralvärlden och att dessa ha kunskap om verkligheten.

²Det kan bestämt hävdas, att intet mänskligt intellekt är i stånd konstruera esoteriska tanke-systemet, som är motsägelselöst i sig självt (det enda motsägelselösa system som finns), som förklarar tusentals förut oförklarliga företeelser på mest enkla, logiska, förnuftiga, ändamålsenliga sätt, som aldrig kan vederläggas av framtida forskning utan endast kommer att undan för undan kunna bekräftas.

³Allting är tro beträffande teologi, filosofi och vetenskap, ty samtliga vila ytterst på trossatser. Allting är tro som icke är esoterik, verklig kunskap om verkligheten. Visserligen kan esoteriken för de flesta icke bli annat än enda hållbara arbetshypotesen. Men det beror uteslutande på oförmåga att inse oemotsägliga logiken i de "fem bevisen" för esoterikens överensstämmelse med verkligheten.

⁴Eftersom man (emedan människorna äro alltför mentalt tröga, lata och inaktiva) tydligen icke kan uttrycka sig nog utförligt och nog exakt utan måste särskilt framhäva vad som logiskt sett är mest närliggande slutsatsen, så må klart sägas ifrån, att kunskap är en skänk från planethierarkien, att denna kunskap fått beteckningen esoterik, hylozoik, och att människornas s.k. kunskap (teologi, filosofi och vetenskap) är okunnighetens spekulationer, i stort sett förvrängningar av de ideer, som meddelats genom lärjungar till planethierarkien. Vill mänskligheten icke inse detta, vägrar den istadigt att mottaga den kunskap som ges, så får den skylla sig själv och fortsätta sin väg mot undergången.

3.52 Esoterikens värde

¹Esoteriken ger livet en mening. Man kan tack vare den ofta få frågan "varför" besvarad. Utan esoteriken finns intet förnuftigt svar på frågan.

²"Allt är lögn i oss och omkring oss" (Pytagoras). Lögnen styr människornas värld. Esoteriken, som är sanningen, är enda botemedlet. "Eftersom den lära vi förkunna är den enda sanna, måste den slutligen triumfera" (mahachohan).

³Esoteriken skänker människan verklighetssyn, bedömningsgrund, värderingsgrund, livsförståelse och kunskap om Lagen, allt detta som är förutsättning för sunt förnuft. Den befriar från okunnighetens idologier, emotionala illusioner, mentala fiktioner, från religionens dogmer, filosofiens spekulationer, tron på vetenskapens hypoteser och övriga slag av vidskepelse. Att man sedan finner det mesta idiotiskt, är ju oundvikligt på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium.

⁴"Endast esoteriken kan utreda religionens natur, vetenskapens mening och uppfostrans mål. Däröfvet mänskligheten ännu ingenting". (D.K.)

⁵Människorna bedja om "ljus och kraft". De äro ovetande om att de molekyler, som innehålla både ideer och energier, regna från högre världar ner genom lägre. Det är individens sak att "fånga dem". Men därvid uppstå svårigheter. Ty de essentiala, kausala, mentala, emotionala molekyler, som de fånga, vålla ofta kaos i oförberedda hjärnor, som idiotiserats av gängse idologier. Alltför många bli "stolliga", förlora balansen. Även i dessa fall skulle esoteriska verklighetssystem återställa balansen.

⁶Esoteriken "skiljer" oss icke från mänskligheten. Tvärtom visar den oss, hur vi på bästa sätt ska umgås med människorna, ger oss ökad möjlighet att förstå dem och därmed bättre kunna hjälpa dem på deras nivå. Esoteriken visar oss vägen till riktiga mänskliga relationer och friktionsfri sammanlevnad. Den visar oss skvallrets förgiftande effekt. Människorna på hatstadiet gripa varje tillfälle att få utlopp för sitt hat och förakt. Minsta brist hos största geni eller helgon är det enda de förstå att "uppskatta", blinda för allt annat.

⁷"Att lära sig iakttaga riktiga förhållandet till andra människor och omgivningen är både konst och vetenskap". (D.K.)

⁸Esoteriken är enda hållbara grunden för vetenskap. Det kommer alltmer visa sig, att esoteriken är det enda, som gör skäl för beteckningen "sunt förnuft". Exoteriska betraktelsesätt äro förnuftiga i den mån de sedan gammalt innehållit esoterik. Exoteriska vetenskaper äro grundade på otillräckliga fakta. De sakna möjlighet att avgöra, när tillräckliga fakta föreligga för tillförlitligt omdöme. Människan fordrar något fast för känsla och tanke. Därför godtar hon det exoteriska.

3.53 Religionens, filosofiens och vetenskapens betydelse

¹Esoterikern uppskattar tillfullo den stora betydelsen religion, filosofi och vetenskap haft och har. Vetenskapen nedlägger ett oerhört arbete på att utforska fysiska materiens tre lägsta molekylarslag och närmar sig med stora steg fysisk-eteriska världens lägsta aggregationstillstånd. Religionen bemödar sig i allt större utsträckning odla det högre emotionala och bekämpa hatet mellan individerna. Filosofien lär människorna att aktivera medvetenheten i de två lägsta mentala molekylarslagen. Allt detta är av vikt för utvecklandet av medvetenheten. Det finns ingen anledning att som många ockultister nervärdera dessa stora insatser i utvecklingen. Vad esoterikern däremot bestämt måste ogilla är dogmatismen och självtillräckligheten, ovilligheten att undersöka verklighetshalten i områden utanför egna facket. Den verkliga sökaren undersöker allt. I alla händelser nöjer han sig aldrig med andras utsagor om sådant han icke själv haft tillfälle att undersöka. Auktoritetstro är en nödfallsutväg, när inga andra möjligheter stå till hans förfogande och anlitas endast när omständigheterna äro tvingande. Däremot lägger han icke dagens hypoteser till grund för någon världsåskådning. Därtill duga de ej.

²Problemet för fysiska människan är att få visshet om att det finns högre slag av liv än det fysiska. Den vissheten kan vetenskapen icke lämna, förrän den upptäckt det fysisk-eteriska och kan filma dödsprocessen, vilket blir möjligt inom hundra år. Religionen har förlorat sin makt, sedan vetenskapen med sin filosofi brutit massuggestionens makt över sinnena. Mentala tvivlet har visat sig allt starkare än emotionala trosvissheten. Endast esoteriken kan tillhandahålla ett ovederläggligt, oangripligt mentalsystem, som motsvarar alla logikens krav.

³När filosoferna och psykologerna äntligen börja befatta sig med esoteriken, behöver det icke längre vara uttryck för latent instinkts sökande efter förlorade kunskapen utan kan vara filosofens behov av en hållbar världsåskådning, som filosoferna förgäves sökt i filosofien.

3.54 Riktig verklighetsuppfattning

¹Med riktig kunskap om verkligheten följer automatiskt tänkande i överensstämmelse med verkligheten och egna vibrationernas synkronisering med de kosmiska vibrationerna.

²Vår medvetenhets allt riktigare uppfattning av verkligheten medför undan för undan under tidernas gång en för vårt ytliga förnuft omärklig anpassning till och omvandling av mänskliga organismen och jagets högre höljen till överensstämmelse med allt högre slag av vibrationer.

³"Mysterierna (utforskade verkligheten) uppenbaras icke i första hand genom mottagandet av fakta utan genom särskilda processer i lärjungens eteriska hölje. Dessa möjliggöra för honom att veta det dittills okända. De skapa en mekanism, som möjliggör iakttagelser av vissa utgående och magnetiska energier, vilka utgöra aktivitetskanaler, genom vilka han kan förvärva vad endast invigda äga och kunna använda. Mekanismen skapas under en lång serie inkarnationer. Dessa ge

jaget tillfällen att experimentera, göra erfarenheter och praktiskt omsätta dem”. (D.K.)

⁴“Vi bli varse verkligheten, först när vi eliminerat de molekyler, som hos oss väckt illusioner och fiktioner”.

⁵Att i allting se verkligheten (befriad från illusionernas och fiktionernas sken eller “slöja”), enhetsrelationerna, evolutionsmöjligheterna och lagbetingelserna, gör aspiranten till lärjunge.

⁶Att veta något, som står i litteraturen, är att tro eller i bästa fall antaga. Att veta, vad som är verklighet, är något helt annat. Det räcker icke ens med “upplevelse”, som kan feltolkas, utan först genom överensstämmelse med kausalidén, ty den återger oförfalskad verklighet. Varken emotionala (48) eller mentala (47:4-7) upplevelser äro några som helst bevis. Bevis äro endast kausala upplevelser (47:1-3). Alla lägre behöva kontrolleras genom kausalmedvetenheten. Den, som icke förvärvat kausal medvetenhet, lever i “skenet” och vet aldrig, om “konstaterade fakta” äro verkliga fakta.

⁷Ifråga om allt esoteriskt äro undantag från “regeln” många i alla avseenden, så att endast konstaterande av varje sak i varje särskilt fall ger exakt kunskap. Ju mer utvecklingen fortskrider under årmiljonernas gång, desto mer blir allt egenartat. Esoterikens tidsbegrepp äro också av annat slag. Man förstår dem, som icke kunna konstatera någon utveckling. Men de sakna logisk rätt bestrida utvecklingens faktum.

3.55 Faktiskt, rätt, riktigt

¹Om dessa tre begrepp råder stor förvirring. Kanske följande kan bidra till ökad klarhet.

²1 Fakta äro praktiskt taget värdelösa, innan de blivit insatta i sina riktiga sammanhang.

³2 För att kunna rätt begripas måste fakta vara insatta i rätta sammanhang.

⁴3 För att kunna förstå måste man äga ett kunskapssystem, som förklarar det förut oförklarliga. Verklig förståelse innebär insikt, att givna förklaringen är enda riktiga.

⁵4 För att kunna bedöma rätt måste man utgå från ett kunskapssystem, som överensstämmer med verkligheten.

⁶Dessa fyra satser innehålla logiska grunden för esoteriken.

⁷Det finns många slag av fakta, lika många som det finns olika slag av medvetenhet.

⁸Verkligheten är en, men uppfattningen av verkligheten förändras med varje slag av atommedvetenhet. Den, som studerar esoterik, får aldrig glömma, att varje högre atomvärld har ytterligare en rymddimension.

⁹Gott och ont äro sociala begrepp.

¹⁰Rätt är allt, som överensstämmer med Lagen. Riktigt är allt, som överensstämmer med verklighetens tre aspekter.

¹¹Det är icke så, som den grekiske sofisten Protagoras påstod, att alla ha lika riktig uppfattning av verkligheten. Man har förväxlat riktig med rättighet till. Att alla ha rätt till egen uppfattning, hur felaktig denna än är, är en helt annan sak.

3.56 Vår skuld till det högre

¹Detta, att genast förstå och genast kunna förverkliga, ha kristna teologerna aldrig förstått och därför kallas det “nåd”. Det finns ingen nåd i hela kosmos, endast Lag. Det är den enda grund att bygga förståelsen av livsföreteelserna på. Den grunden ger uppslag till tolkningar, som i varje fall närma sig riktiga förklaringen i motsats till fiktionen om “nåden”, som förfalskar allt.

²Det är riktigt, att hela kosmos tillkommit för att de omedvetna monaderna i urmanifestationen (kaos) ska kunna förvärva medvetenhet, allvetenhet och allmakt. Det är riktigt, att hela kosmos blivit uppbyggd av en ofattbart stor kollektivitet 1-jag, att alla manifestationsprocesser dirigeras från sjunde gudomsriket i världarna 1–7, att involutionen och evolutionen med vad därtill hör av aldrig upphörande arbete med de tre verklighetsaspekterna äro resultat av högre rikens

verksamhet. Men det är en verksamhet, som i lägre riken får sin belöning i form av hjälp till snabbare medvetenhetsutveckling och delgiven kunskap om övermedvetna världar. Det är en evolutionens lag, att alla måste få hjälp och alla måste hjälpa till med allt som alla behöva och detta i alla riken. Den, som icke inser och förverkligar detta, motarbetar evolutionen och begår förräderi mot livet, går dem till handa, som medvetet arbeta på att förvandla kosmos till kaos. De äro lika parasiterna i människokroppen, som arbeta på att förstöra det hem, i vilket de tagit sin bostad. De ha förverkat hemorts rätt. Sprida de dessutom smitta äro de fiender till livet, fiender till alla människor.

³Individen häftar i skuld till allt. Han häftar i skuld till solsystem- och planetregering, som försett honom med en planet att utvecklas på, övervakat hans involution och evolution i manifestationsprocessen, givit honom hans tre triader, låtit honom få avbetala sina skulder, som annars skulle i det närmaste omöjliggjort fortsatt utveckling. Han häftar i skuld till de olika naturriken (involutionens och evolutionens), som lånat honom höljen och dessas materia. Han häftar i skuld till alla människor, som i tiotusentals inkarnationer låtit honom födas, givit uppfostran etc. Hur skulle det vara, om individen bemödade sig om att tänka igenom alla de processer han fått genomgå och icke bara tanklöst accepterade livet som ett meningslöst faktum han i sin otroliga dumhet klagat över? Han har i stort sett endast begått dumheter och föraktat andra för deras. Dumt. Han har fått kunskap till skänks av alla mänsklighetens genier och tycker sig vara märkvärdig. Dumt. Hur skulle det vara, om han lärde sig inse sin otroliga dumhet? Förrän han gör det, har han ingen chans bli lärjunge.

3.57 Förverkligande

¹Esoteriken ger oss kunskap om verkligheten, livet och de fundamentala livslagarna. Den befriar oss från okunnighetens illusioner och fiktioner. Allt detta är väsentliga förutsättningar för att kunna se vägen, som ligger framför oss, vägen att gå. Men det återstår att gå den och det förutsätter förmåga att gå. Den förmågan återstår att förvärva.

²Den "nyinvigde" tycker att "detta är allt man behöver veta". Men snart finner han, att nu först börja de egentliga svårigheterna, nu först kan han börja leva ändamålsenligt, nu först har han utsikter att lösa sina dagliga problem på ändamålsenligt sätt, nu först upptäcker han energiaspektens betydelse och att levnadskonsten består i att upptäcka energierna och kunna använda dem lagenligt.

³När neofyten "fått andra graden", säger han sig att han ingenting vet och ingenting kan, så enormt torna problemen upp sig framför honom. Med varje steg han tar öka dessa i antal och synas allt svårare att lösa. Och varje ny vision av vägen framför ger en hisnande känsla av okunnighet och vanmakt, perspektivet är alltför överväldigande. Endast tilliten till Lagen återger honom tillförsikten.

⁴Den förytligande intellektualismen har bibringat folk vanföreställningen att "veta är att kunna". Den är grundfalsk. Vetandet är teoretiskt. Det ger ingen förmåga, som nu först kan förvärfvas, om man därtill använder all den energi man förfogar över.

⁵Många som studera esoterik äro ivriga att få vetskap om alltfler fakta. Men vi få icke fler från planethierarkien än vi behöva för att kunna göra oss ett begripligt system, en allmän uppfattning av tillvaron, som kan tjänstgöra som en användbar arbetshypotes. Framför allt få vi icke fakta, som mänskligheten själv har möjlighet att utforska med hjälp av tillhandahållna systemet. Det väsentliga är för övrigt icke den teoretiska världsåskådningen utan praktiska tillämpningen av vad vi fått veta.

⁶Esoterikerna få vänta på mycket de skulle önska att få veta, tills åtminstone de lärda börja beakta den esoteriska kunskap, som redan finns. Den esoteriska eliten har redan avlägsnat sig alltför långt från övriga mänskligheten med risk för att förlora förståelse för allmäntmänskliga uppfattningar och bli främlingar för människorna, som de borde hjälpa. Det finns för övrigt ännu

så många esoteriska fakta, som esoterikerna icke tillfullo utnyttjat, att de icke behöva lida brist på material. Och framför allt ha de försummat att omsätta erhållna kunskapen i praktiska livet. Det är en försummelse, som gör planethierarkien ohågad att meddela nya fakta för enbart teoretiska studier. Vi ha fått veta tillräckligt för att kunna befria oss från härskande ideologier och förvärva en fundamentalt riktig verklighetssyn med överväldigande bevis på denna kunskaps tillförlitlighet. Mer fingo icke heller de veta, som blivit invigda i esoteriska kunskapsordnarnas tre lägsta grader. De, som genom tjänande visa, att de förtjäna få veta mera och behöva dylik kunskap för alltmer effektivt tjänande, kvalificera sig därmed för lärjungaskapet och sammanföras i grupper för gemensam undervisning. Dyliga grupper förbli esoteriska.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Esoterik* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.